

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL V

196

MIERCURI
25 FEBRUARIE 1970
12 PAGINI
2 LEI

Cu meciul de duminică (3-0 cu Independiente), echipa noastră reprezentativă și-a încheiat turneul de pregătire în America de Sud. În fotografie, o fază din jocul cu Flamengo: brazilienii înscriu al doilea gol (Foto: „O GLOBO”)

COMENTARIILE ASUPRA MECIURILOR ECHIPLEI
NAȚIONALE, CU VASCO DA GAMA (2-0)
ȘI INDEPENDIENTE BUENOS AIRES (3-0), ÎN TURNEUL
DE LA RIO DE JANEIRO

NOTE DE DRUM DIN AMERICA DE SUD

DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL AUREL C. NEAGU

DIN CUPRINSUL REVISTEI

● PROGRAMUL RETURULUI DIVIZIEI A ● DIN INTIMITĂȚILE
GAZONULUI ● PELE COMENTEAZĂ FOTBALUL SUD-AMERICAN
● NOUȚĂȚI DIN FOTBALUL PORTUGHEZ ● ÎN ACESTE ZILE,
LA GUADALAJARA

DOAR O DUMINICĂ
NE MAI DESPARTE
DE RELUAREA
CAMPIONATULUI!

- UN INTERVIU PE TEMA ARBITRAJULUI ÎN RETUR
- LISTA TRANSFERĂRILOR EFECTUATE PENTRU NOUL SEZON
- REPORTAJE DE PREGĂTIRE LA F.C. ARGES, UNIVERSITAT EA CRAIOVA,
U.T.A. ȘI DINAMO BACĂU

Echipele divizionare A au susținut duminică jocuri de verificare, cum a fost și cel din Giulești, dintre Rapid și F.C. Argeș (1-1). În imagine, un atac al feroviarilor, respins de portarul Niculescu

Foto: S. BRASOVEANU

Având drept scop depistarea unor elemente de perspectivă în vederea dirijării lor spre categoriile superioare, colegiul județean de antrenori a hotărât înființarea unei comisii de selecție și pregătire a echipelor județene care va funcționa sub îndrumarea antrenorilor Nicolae Popescu și Petre Dragomir. O primă ședință de selecție a și avut loc (15 februarie), alcătuindu-se astfel o selecționată care devine parteneră de pregătire divizionarelor B și C. (M. Sima — corespondent).

IG. MUREȘ

La școala sportivă din localitate, pe lângă cele 7 secții existente, a mai luat ființă încă una, cea de fotbal. Ea își va desfășura activitatea sub îndrumarea profesorului Carol Szasz și va cuprinde circa 100 de elevi născuți între anii 1955 și 1959, împărțiți în trei grupe de vîrstă. Actualmente pregătirile se desfășoară în sala de forță de la stadionul „23 August”. (Ion Păuș — corespondent).

CURIER SĂPTĂMÎNAL

TR. SEVERIN

Reprezentanta orașului în divizia secundă a țării are un nou antrenor: Ion Ungureanu. Prima sa pretenție? O disciplină severă, fără de care echipa nu va putea evita retrogradarea. În același timp, lotul Metalului s-a îmbunătățit cu trei noi jucători: Cos-

tesou (Progresul Băile Herculane), Marinescu (S. N. Oltenița) și Teodorescu (Steaua București). (Gh. Manafu — corespondent).

A R A D

Echipele de juniori ale divizionarelor arădene nu au nici un fel de teren pe care să-și dispute

meciurile de pregătire. Este o realitate care ar trebui să dea de gîndit conducătorilor respectivelor asociații, Consiliului județean pentru educație fizică și sport. (P. Șodinea — corespondent).

S I N A I A

Anunțăm recent înființarea la liceul din localitate a unei grupe de fotbal cu elevi între 9 și 15 ani, grupă pe care v-o prezentăm în clișeu alăturat, avînd în mijloc pe profesorul Vasile Feldman. (Ion Popescu — corespondent).

TOADER JIPA, Tulcea. Unde s-a jucat pentru prima dată fotbal? Părerile sînt împărțite. Se spune că și românii jucau un joc asemănător, că și în China s-ar fi jucat acum multe sute de ani. În diferite versiuni asupra originii fotbalului, se vorbește despre apariția lui în anii de după începutul erei noastre. Recentele descoperiri arheologice din localitatea Sinj, de pe malurile Adriaticii, aduc elemente noi în privința fotbalului primitiv. Astfel, pe o piatră scoasă la lumină de aceste săpături, s-a descoperit un desen înfățișînd o scenă de joc cu mingea. Se apreciază că desenele datează din anul 2.000 înainte de era noastră. Aceasta pare să fie cea mai veche știre despre fotbal...

ADRIAN POP, București. Lui Rivera îi puteți scrie pe adresa clubului său, A.C. Milan; Via Filippo Turati 3, Milano. Cit despre adresa lui Pele, credeți că este neapărată nevoie de ea? E suficient să scrieți pe plic doar numele adresantului: Pele — Brazilia și poșta va ști ca ea trebuie să meargă la clubul F.C. Santos din orașul Santos.

MIHAI BALU, Roman. Observațiile dv. privind poziția și clasamentul unor echipe din Diviziile B și C sînt juste. Le redăm în forma lor corectă (clasamentele complete le vom publica în preajma începerii returului), în rîndurile de mai jos:

DIVIZIA B, SERIA I

12. Progresul Brăila
15 5 3 7 20-21 13
15. Cealăul P. Neamț
15 5 1 9 14-23 11

DIVIZIA C, SERIA III, golavrajele corecte: Celuloza Călărași 22-15, Cimentul Medgidia 12-14, Petrolul Videle 16-21, I.C.A.B. Arcuș 20-40.

SERIA IV-a: Petrolul Tîrgoviște 15-25; **SERIA a VIII-a:** Oltul Sf. Gheorghe 38-15, Chimica Tîrnăveni 25-21. Meciul Penicilina Iași — Textila Buhuși, nu s-a disputat, fiind omologat cu rezultatul de 3-0 în favoarea echipei Textila Buhuși, deoarece la data la care a fost programat jocul, Penicilina era suspendată. De asemenea, partida Oltul Sf. Gheorghe — Chimica Tîrnăveni, întreruptă în min. 65, a fost omologată în favoarea formației Chimica, după cum precizați și dv. Danubiana Roman a mai jucat în Divizia B în anul 1947/48 cînd a ocupat locul 11. În 1940/47 a jucat în C (locul 1 în seria XI), ca și în 1949/50 (seria III).

FRANCIS ȘTEFAN KIEFER, com. Tirol, Caras-Severin: Găsiți datele care vă interesează în nr. 189, din 29 decembrie 1969, al revistei noastre. Deci, primul număr al revistei pe anul 1970 a fost 189 (7 ianuarie) și nu 190 cum ați crezut dv.

GHEORGHE NICOLAESCU (str. Pictor Luchian nr. 9) și **NICOLAE STOENESCU** (str. Drisior nr. 45), ambii din București, posedă colecția revistei „Fotbal” și doresc s-o vindă. Cum mai mulți cititori ne scriu să le spunem în ce fel își pot procura revista, iată motivul pentru care inserăm aici cele două adrese.

IOAN VLAD
corespondent

DESPRE MOMENTUL PROMOVĂRII

DIN ÎNSEMNĂRIILE UNUI ANTRENOR

Din dezbaterile conferinței din 25-29 ianuarie, organizată de F.R.F. la București, cu antrenorii tuturor centrelor din țară și președinții respectivelor secții de fotbal, au reieșit o serie de rezultate bune, privind promovarea elementelor formate în aceste centre, la echipele din Diviziile A, B și loturile naționale (juniori, tineret, seniori). Se știe foarte bine că prin concurența armonioasă dintre factorii de bază ai activității fotbalistice se obțin rezultate deosebite. În cazul nostru însă, consider că antrenorii, alți cei ce muncesc cu copiii și juniorii, cit și cei de la celelalte esaloane (tineret — seniori), desigur, din cadrul aceluiași club, și cărora li s-au rezervat condiții materiale corespunzătoare și răspunderi depline, trebuie să justifice investițiile făcute, să traducă dorințele în fapte sau, mai concret, într-un număr cit mai mare de fotbaliști, înrași echipelor proprii de A, B, precum și loturilor naționale, dar într-un termen cit mai scurt. Fără să minimalizăm importanța anualilor principii pedagogice care caracterizează vîrsta celor prezenți în grupele centrelor, consider că perioada de specializare poate fi scurtată de la 8 ani cit o recomandă unii specialiști, la 5-6 ani. Fac această afirmație, ținînd seama de unele exemple din munca și experiența personală a centrului nostru. Este cazul jucătorilor M. Andrioale, M. Dănilă, R. Ca-

ratașu, Const. Sofian, V. Iordache (portari) și Liviu Ailaoale, care au fost promovați în echipa proprie de „A” la 15, 16 și 17 ani. Și în alte cluburi s-au obținut asemenea rezultate timpurii (U.T.A. Progresul, F. C. Argeș, A.S.A.).

Nu optez pentru o inflație de juniori sau tineri în echipele de „A” și nici nu desconsider nivelul actual al primei noastre categorii competiționale. Dar nu putem fi de acord nici cu aducerea sau promovarea unei serii de jucători vîrstnici, cu o slabă instruire sau neincadrîndu-se în programul de pregătire. Deci promovarea nu trebuie să fie efectul unei asemenea cauze, ci al muncii competente a secției, încheată de colaborarea constructivă, permanentă și organizată dintre antrenorii clubului (seniori, tineret, juniori, copii). Această colaborare trebuie condusă, controlată chiar, pentru că formarea, promovarea și titularizarea sînt doar etape ale aceluiași proces instructiv-educativ.

De multe ori, momentul promovării ne scapă și astfel mulți „candidați”, bine pregătiți fotbalistic, sînt aminați pentru alte „seșiuni”. A gîndi și munci în acest mod, înseamnă a amîna „termenele de livrare” a produselor noastre finite, munca noastră a antrenorilor dovedindu-se, în acest caz, ineficientă în raport cu obligațiile profesionale.

MIHAI BĂRZAN
antrenor coordonator al
centrului Politehnica Iași

CENTRUL DE COPII ȘI JUNIORI SUCEVEAN

Fotbalul ocupă un loc aparte în rîndul iubitorilor de sport suceveni. Faptul este confirmat și de atenția acordată unei bune desfășurări a pregătirilor la centrul de copii. Cel peste 80 de tineri care își desfășoară instruirea în patru grupe, dispun de condiții excelente, de pregătirea lor ocupîndu-se instructorii capabili: Gh. Arhire, arbitru republican de fotbal, Dumitru Bercău și Mihail Teodorescu, jucători ai divizionarelor „Chimia”, precum și Virgil Găinaru, fost jucător divizionar. Sub supravegherea antrenorului coordonator, Emil Gologan, pregătirile au loc de două ori pe săptămînă. Sala sporturilor din localitate le este pusă la dispoziție pentru ca pe timp nefavorabil pregătirile să nu sufere.

Si primele rezultate au început să apară. Formația de juniori a „Chimiei”, participantă în campionatul republican, este alcătuită din jucători care au învățat tainele jocului cu balonul rotund la centrul de inițiere. Recent, alți trei tineri proveniți de la centru, au îmbogățit lotul juniorilor. Este vorba de Radu Craloveanu, Constantin Pascaru și Petre Rangus. Din formația juniorilor, unii, prin comportările frumoase avute în întrecerile din sezonul trecut, bat chiar la porțile unor categorii superioare.

Recent, în cadrul centrului a fost organizată o întrecere între grupe pentru verificarea și aplicarea metodelor expuse în timpul pregătirilor. Cele mai multe victorii au fost obținute de grupa 13-15 ani, pregătită de Dumitru Bercău. S-au evidențiat cu această ocazie tinerii Ion și Vasile Ailaoale, Francisc și Dumitriu.

Conducerea tehnică a centrului a întocmit pentru anul 1970 un program de pregătire care să permită depistarea și lansarea altor talente.

ION MÎNDRESCU
corespondent

METALUL HUNEDOARA

De săptămîna trecută, Metalul Hunedoara are un nou antrenor: Eutim Stepan (fost la Dunărea Giurgiu). Citiți jucătorii noi au venit să întărească rîndurile ocupantei locului... 13 în seria a II-a a Diviziei B. Un loc incompatibil cu lotul echipei, cu pretențiile acestei asociații, cu dorințele suporturilor ei. Acum, cînd au mai rămas doar trei săptămîni pînă la reluarea campionatului, cînd pregătirile se află în punctul lor culminant, sub îndrumarea unui nou antrenor, cînd toată lumea este hotărîtă să pună umărul la redresarea metalurgistilor, e bine să arătăm totuși motivele stăbeii comportării în tur a acestei echipe care, cu numai cîțiva ani în urmă, se număra printre cele mai puternice teaturi de „B”.

După un start promițător — evoluție excelentă la Tr. Severin, soldată cu două puncte în clasament — Metalul joacă din ce în ce mai slab. S-a ajuns la un moment dat ca în 11 etape să nu mai cîștige nici un joc, să nu mai fie în stare să marcheze măcar un gol.

Motivele? ● A existat o ruptură între linia de mijloc și atac. Anghel și Pleian au rămas, etapa de etapă, doi jucători individualiști, ne-

receptivi la indicațiile antrenorilor.

● Portarul Socol a fost neatent, indolent în pregătire, stîndu-se „senator de drept”.

● Grozescu, Steiner, Covaci, Păunescu, Cergă s-au sustras în repetate rînduri de la efortul solicitat, au privit prin prisma indolenței orle de pregătire, randamentul lor fiind, în consecință, foarte scăzut.

Intîrzierile și absențele nemotivate de la antrenamente, simptomele de traumatisme și imbolnăvirile „spontane” au făcut ca la unele ședințe de pregătire să fie prezenți doar cite 6-7 jucători. Disciplinarea a constituit „călcîiul lui Achile” la Metalul. Garsoniera lui Pleian s-a transformat în... club pentru jocurile de noroc. Același Pleian, plus Matei și Ceaușu refuză să facă deplasarea la Timișoara din motive numai de el știute. Anghel și Pă-

unescu au căutat să suplinească lipsa de pregătire prin joc dur, proteste, insulte, fapte pentru care au și fost sancționați, dar nu exemplari.

Ar fi greșit însă să aruncăm întreaga vină pe umerii jucătorilor.

● Antrenorii Dumitru Pătrașcu și Pirou Abagiu au mers, în pregătirea echipei, pe linia minime rezistențe, antrenamentele fiind sablonizate, lipsite de intensitate. Mai mult, au căutat să ascundă abaterile jucătorilor.

● Conducerea secției nu a acordat atenția corespunzătoare problemelor echipei, n-a căutat să le evidențieze pentru a lua măsuri disciplinare severe. Mai mult, a cedat chiar în fața unor abateri de neîntîlnit.

În încheierea furtunoasei ședințe de analiză de la Metalul, ing. Dumitru Vulpescu, președintele secției de fotbal și Constantin Scurtu, președintele clubului, s-au angajat ferm că, pe viitor, vor face tot posibilul ca Metalul să fie curățat de astfel de „împurități”, de rugina care începuse să-l roadă, prin mărirea pînă la 100% a procentajului de severitate, intoleranță, principialitate.

IOAN VLAD
corespondent

T I N E R E T A L E N T E

Eugen

STĂNESCU

A doua echipă de juniori a Petrolului participă în campionatul județean Prahova. Antrenat de maestrul emerit al sportului Gh. Pahonțu, Petrolul II s-a comportat la înălțime, ocupînd, la încheierea turului, primul loc în seria sud, cîștigînd toate cele 8 meciuri (golaveraj 54-3).

— Printre jucătorii mei cel mai talentat — afirmă Gh. Pahonțu — se numără și Eugen Stănescu. De ce îl evidențiez? Este unul dintre cei mai serioși jucători, conștiincios, corect, bun coleg de echipă.

Eugen Stănescu este un junior înzestrat cu reale calități de apărător, bun acroșeur, are în același timp delentă, lovește dintr-o bucată, cu precizie, joacă mereu cu capul sus fapt ce-i permite să dirijeze jocul echipei sale în apărare.

M. SIMA
corespondent

Gheorghe IAROVENCO

Vi-l amintim pe brunetul căpitan de echipă al reprezentanței Grupului școlar miner Baia Mare, echipă care a cîștigat anul trecut titlul de campioană a școlilor profesionale? Talentat și ambicios, Gh. Iarovenco, în prezent electrician de mînd la secția Valea Roșie a Exploatarei Săsar, a participat la toate cele trei ediții ale campionatului școlar profesional. A debutat în fotbal ca pitic la Constructorul Baia Mare, la vîrsta de 12 ani, fiind promovat în echipa de juniori antrenată de Tiberiu Siser. Depistat ca un element de valoare a fost trecut la echipa de juniori Minerul Baia Mare, unde a jucat pînă la încheierea turului actualului ediții. L-au modelat ca jucător antrenorii P. Gallis, Bartha, Gr. Noje și C. Voronkovski. Poședînd o bună tehnică, un remarcabil plasament, avînd o clarviziune trepro-

șabilă, Gh. Iarovenco depune eforturi îndăbăle pentru a se pregăti cit mai bine (va juca în retur la divizionara C, Constructorul).

Antrenorul Andrei Micles va avea la dispoziție, în retur, un elev singurinos, ascultător, ordonat și modest, dornic de afirmare.

V. SASĂRANU
corespondent

COMITETUL FEDERAL SE ÎNTRUNEȘTE ÎNTR-O IMPORTANTĂ PLENARĂ

Conform unei prevederi statutare de bază, Federația română de fotbal convoacă, de câteva ori pe an, de obicei în preajma marilor evenimente fotbalistice, Comitetul său federal, forul suprem de conducere a activității acestui sport în țara noastră. Comitetul federal, alcătuit din aproape 100 de antrenori, tehnicieni, activiști sportivi, jucători fruntași, ziariști de specialitate, conducători de cluburi sau de secții, este chemat astfel să dezbate problemele de fond, majore, ale sportului cu balonul rotund, să ia hotărâri, să-și dea ajutorul său la acțiunile pe care le întreprinde operativ biroul federal.

Reluarea returului campionatului național (Diviziile A, B și C) precum și apropierea datei turneului final al C.M. (care implică măsuri importante privind pregătirea lotului reprezentativ) constituie, desigur, evenimente majore, care stau la baza hotărârii de a se convoca săptămîna viitoare (ziua exactă urmează a fi stabilită) o nouă sesiune plenară a Comitetului federal.

Ce se va discuta săptămîna viitoare în Comitetul federal?

Din informațiile primite de la secretariatul F.R.F. reiese că la baza dezbaterilor va sta PROBLEMA SARCINILOR ACTUALE ALE ACTIVITĂȚII FOTBALISTICE, punct important pe ordinea de zi, avînd următoarele subpuncte:

● Cadrul organizatoric al F.R.F. și cerințele de consolidare (comisii locale, consolidarea secțiilor, formarea de antrenori, instructori, arbitri).

● Continua îmbunătățire a sistemului competițional (concluzii cu privire la campionatele județene, campionatul național de juniori și cel al școlariilor, găsirea unor soluții mai eficiente și în același timp mai economice pentru Divizia C, desfășurarea Diviziilor A, B și a campionatului de tineret-rezerve, chestiuni legate de disciplină, alte competiții — printre care și cea din pauza determinată de turneul final al C.M. etc.).

● Ridicarea nivelului muncii de instruire la toate nivelele cu accent pe: creșterea răspunderii antrenorilor și stimularea lor, preocuparea sporită pentru o cit mai bună prezentare a echipelor noastre în competițiile interne și internaționale, legătura dintre procesul de instruire și cel de educație etc.

● Continuarea preocupărilor pentru schimb de mine al actualului prim eșalon valoric al fotbalului nostru.

● Consolidarea bazei materiale a fotbalului românesc. Pe această linie, se va discuta problema membrilor susținători și a gra-tuităților, a bunei întrețineri a bazelor sportive, preocuparea F.R.F. privind îmbunătățirea bazei materiale (echipament, alocarea pentru amenajări de terenuri etc.).

● Pornindu-se de la constatarea că unele comisii sau colegii centrale n-au activat la nivelul cerut de dezvoltarea activității și de cerințele marelui volum de relații internaționale ale fotbalului nostru Comitetul federal va discuta și îmbunătățirea componenței unora dintre organele de lucru ale federației.

Cu mult interes este așteptată de către Comitetul federal și expu-

nerea pe care antrenorul Angelo Niculescu o va face asupra turneului în America de Sud și, în general, asupra STADIULUI PREGĂTIRII PENTRU TURNEUL FINAL AL C.M. Este un punct important pe ordinea de zi, la care numeroși tehnicieni care vor fi prezenți sint chemați să-și aducă prețiosul lor aport, ajutînd astfel Biroul federal și pe cei ce răspund în mod nemijlocit de problemele lotului reprezentativ în viitoarele lor acțiuni.

În numărul trecut al revistei noastre ne informam cititorii asupra unei importante hotărâri a Biroului C.N.E.F.S. referitoare la activitatea financiară proprie a Federației române de fotbal. În aceste condiții, PROBLEMA BUGETULUI FEDERAȚIEI PE 1970 capătă dintr-o dată o cu totul altă lumină decît pînă acum și, pornind de la această situație, Biroul F.R.F. a decis să prezinte bugetul pe anul în curs plenarei Comitetului federal, discutînd cu această ocazie toate implicațiile noii probleme financiare care stă în fața fotbalului românesc.

Am spicuit cîteva probleme care vor constitui obiectul plenarei, fără a le cuprinde — desigur — pe toate.

Totuși, după cum se vede, ne aflăm în preajma uneia din cele mai importante reuniuni din ultima vreme a Comitetului F.R.F.

De aceea, ne exprimăm convingerea că membrii acestui comitet vor avea o participare activă la dezbateri, la nivelul deosebitei răspunderi ce revine fiecăruia în eforturile ce se fac pentru o cit mai bună organizare și desfășurare a activității celui mai popular sport din țara noastră.

Un cititor din Lugoj ne ceartă, într-o scrisoare plină de violențe de limbaj, că... n-am ÎNJURAT echipa națională a României după meciul cu Flamengo!

Scrisoarea — mărturisim — ne-a lăsat un gust amar, pentru că am găsit în ea tentele unei mentalități înguste, retrograde, de pe urma căreia fotbalul nostru a avut destule de pătimit, acea mentalitate dăunătoare, nesănătoasă care pretinde să dai la cap cu ciomagul după pierderea oricărui meci și, în schimb, să lauzi cu nemiluita după orice victorie.

Ei bine, stimate cititor, n-am injurat după meciul cu Flamengo (dacă ai fi citit atent, ai fi putut remarca, însă, ascuțimea CRITICILOR din cronica noastră asupra meciului) și n-am făcut-o din același motiv pentru care nici nu lăudăm fără măsură, ACUM, după cele două victorii cu 2-0 și 3-0 obținute de „tricolori” asupra unor echipe care sint — vei fi de acord cu noi — ceva mai cunoscute decît, să zicem, Furnirul Deta sau Progresul Strehia, echipe — acestea din urmă — pentru care, de altfel, avem stima cuvenită.

Și acest motiv ni se pare ușor de ghicit. Pur și simplu, n-are rațiune să ABSOLUTIZAM nici un rezultat, luat separat, din turneul de pregătire al tricolorilor în această iarnă. Le înregistrăm, deocamdată, pur și simplu, rămînd ca cei care au fost la fața locului să tragă concluziile și să le expună, lucru pe care de altfel îl va face și trimisul nostru special, în mod amplu și complet, în numerele viitoare ale revistei.

Noi credem că așa e bine, deocamdată. Ți privește ascuțimea criticilor noastre la adre-

SUPORTERUL, O CANTITATE NEGLIJABILĂ?

A fi supporter înseamnă, a pal-pita pentru o echipă, a te bu-cura și a te înfrînta pentru suc-cecele sau insuccesele ei. A fi supporter înseamnă a fi un fel de legătură între echipă și ma-reasa masă de spectatori, cu fo-loase pentru ambele părți.

Cu toate astea, paradoxal, în marea majoritate a cazurilor, cluburile noastre socotesc su-porterul ca un fel de spin, un rău de care nu te poți desco-torosi!

Da, cam asta era concluzia unor materiale publicate cu vreun an și jumătate în urmă în revista noastră Mai de curînd, în numărul din 13 aug-ust 1969, s-a publicat chiar un tabel cu cifrele de suporteri existenți atunci, cifre insignifi-ante, de neluat în seamă: 100 de suporteri organizați pe lingă Rapid, 200 la Farul, 600 la U.T.A. etc. Din cele discutate atunci cu responsabilități în drept, reiese că spinoasa (!?) problemă a or-ganizării suporterilor într-o for-ță viabilă, în stare să ajute (mor-al și material) echipele respec-tive era, atunci, „în studiu” la o serie de cluburi, „în fază in-cipientă” la altele.

Asta, ca să nu zicem — ne-glijată.

Acum, în prag de retur, ne-am gîndit să facem din nou un tur de orizont prin cluburile noastre din prima divizie, obiectivul fiind același: suporterii, dru-kerii sau membrii susținători, cum vreți să-i numiți.

Rezultatul? Într-adevăr, ci-frele sint ceva mai bune ca în trecut, dar „problema” în sine rămîne deschisă, suporterii con-tinuînd să fie o cantitate negli-jabilă în concepția diriguiților celor mai multe dintre cluburi și de aceea — neglijată. Ce alt-ceva poți, de pildă, să spui des-pre Universitatea Craiova unde antrenorii Coidum și Frîncu-lescu auziseră, săptămîna tre-cută, că „s-ar mai fi făcut vre-o doi”? Sau despre Crișul unde „există cîteva sute” (observați preferința pentru cifre aproxi-mative), după cum ne spunea

țev. Torjoc din conducerea clu-bului, dar constituirea lor este mereu aminată pentru o altă zi. Și, atunci, cum vor orădenii să ajungă la 10.000 de membri co-tizanți? Iată Rapidul! de la cei 100 de membri amintiți mai sus, a ajuns la 300. Dintre ei, doar vreo 40-50 sint din București, iar dintre aceștia doar 11 fac parte din Ministerul Transpor-turilor! Noroc cu o serie de „ti-fosi” ca de pildă dr. Radu Io-nescu de la Mărășești și meca-nicul pensionar Ion Haras de la Sibiu care, împreună, au adus Rapidului 105 membri! Și mai există nuclee de simpatizanți la Ghimbav, Sighișoara, Simeria, Alba Iulia. Dar F. C. Argeș? „Dezastru”!, ne-a declarat an-

cotizația achitată la zi. Aceștia și acțiunile organizate de ei au adus anul trecut clubului 100.759 lei.

Cei 670 de suporteri înscrîși sub culorile Steagului roșu, au adus în 1969 un venit de circa 30.000 lei.

Pentru 1970 se prevede, după cum ne-a comunicat țev. A. In-drei, președintele secției de fot-ba) a clubului brașovean, ca nu-mărul celor înscrîși să ajungă la 1.000.

U.T.A., echipa campioană, are 1.250 de membri înregistrați, dintre care 80% își plătesc regu-lat cotizația. „E drept, după meciurile cu Legia, destui au fost cei ce și-au rupt carnetele, dar foarte mulți dintre ei au

- PROGRESE MINIME FAȚĂ DE SITUAȚIA SEM-NALATĂ DE NOI ÎN ANCHETA DIN AUGUST 1969
- MULTĂ APROXIMAȚIE, NECUNOAȘTERE A SITUA-ȚIEI REALE, INERTIE
- PROMISIUNI... PROMISIUNI... PROMISIUNI...
- UN EXEMPLU BUN, ÎN ORGANIZAREA CLUBULUI SUPORTERILOR: ECHIPA STEAUA

trenorul Teacă. În schimb, țev. Găiseanu, contabilul clubului ne-a spus că în 1969 aceștia au adus clubului un venit de 60.000 lei! „La Jiu au existat inițial 1.500 de membri susținători dar au rămas vreo 600, iar comite-tul lor s-a autodizolvat”, con-form celor spuse de țev. Carpi-neț din conducerea clubului. Firește, sint și cluburi unde atenția acordată suporterilor este mai bună.

De pildă, Farul are cam 2.000 de suporteri (remarcați din nou abundența cifrelor aproxima-tive; și asta înseamnă ceva) cu

revenit”, ne spunea țev. Gh. Oprici, cel ce are în grijă evi-dența lor.

Un exemplu bun îl constituie clubul bucureștean Steaua, care la sfîrșitul anului trecut a în-viorat activitatea suporterilor, trecînd la o acțiune de consti-tuire a grupelor de iubitori ai echipei de fotbal nu numai în București ci și în țară. Astfel, au fost tipărite 80.000 de adeziuni și carnețe de membri susțină-tori ai echipei Steaua, împăr-țite în peste o sută de localități, în instituții, întreprinderi, școli etc. În Capitală, la Casa Centra-lă a Armatei, ființează chiar un birou al membrilor susținători și se desfășoară adunări cu ace-știa. Astfel de întruniri au mai avut loc și la Craiova și la Ora-dea, iar deplasările echipei de fotbal — după cum ne spunea țev. Maximilian Pandeles, pre-sedintele clubului militar, cel care ne-a oferit aceste date — vor fi folosite pentru astfel de întruniri cu suporterii.

Printre cei cu care am dis-cutat (ca de pildă țev. Radu de la Dinamo Bacău), au fost des-tui cei care au legat activitatea suporterilor și a comitetelor lor, de necesitatea autonomiei finan-ciare a cluburilor.

Dar aceasta nu e totul. Abă-tîndu-ne intruciva de la firul conducător al acestui articol, trebuie să spunem că de la ast-fel de idei perimate nu mai este decît un pas pînă la asemuirea „omului cu talanga” (adică su-porterul hotărît să-și încurajeze echipa favorită cu clopote, si-rene, lozinci, fanioane) cu „Niță scandal”, deși între cele două personaje este o diferență hotărâtoare. Această confuzie de per-sonaje (și de idei) a dus pînă acolo încît, astă-toamnă, la unul din meciurile echipei noastre reprezentative, a fost interzisă intrarea unui grup de suporteri „înarmat” cu astfel de ustensile. Pentru că... făceau zgomot! Confuzia amintită (și urmări-lo ei) nu pot fi decît în defavoarea echipei noastre naționale care, cel puțin în recentul turneu sud-american, a avut de înfruntat un adversar neobișnuit, „explo-zia” suporterilor echipelor cu care a jucat.

Firește, rîndurile de mai sus nu au avut decît scopul de a atrage atenția asupra acestei cantități socotită neglijabilă (și neglijată), masa de suporteri. Pentru că, firește, pe margi-nei acestei chestiuni ar mai trebui scris. Și o vom mai face!

Radu URZICEANU

Mircea TUDORAN

VARIATIUNI PE ACEIAȘI TEMA

sa unor stări de lucruri pe care le vom apre-cia vreodată necorespunzătoare în fotbal, nu ne vom da în lături! Dar, zău, era oare ca-zul „să injurăm” după meciul cu Flamengo?!

Pentru cine să fi făcut-o? Cui ar fi aju-tat?

Pregătirea echipei noastre pentru Mexic are nevoie de calm și LUCIDITATE, de EXIGEN-ȚĂ, de sugestii competente și constructive, de un climat de muncă intensă și seriozitate și, fără îndoială, DE SPIRIT CRITIC; nu de tensiune și discordie, create numai așa ca să ne aflăm în treabă sau, doamne ferește, ca să mai încercăm itele...

Dar, fiindcă a venit vorba de turneul fi-nal...

Zilele trecute a fost la București ziaristul italian Cesare Trentini, un cunosător și un bun prieten al sportului nostru.

Discutam cu el despre prezența României în Mexic. Făcea, amuzant, o comparație in-teresanță:

„Echipa noastră e în situația unui jucător la loterie care a cîștigat o sumă mare, peste ce-și propusese sau dorea. A băgat bine într-un buzunar banii pe care-i visase, făcîndu-i ni-tați acolo, și cu plusul rămas joacă mai de-par-te. Ce cîștigă în plus... e cîștig și mai bun! Dacă în continuare pierde... nu pierde de fapt nimic...”

Drăguț, amicul nostru Trentini!

A vrut să spună că noi, prin însăși califi-carea pentru Mexic, am escaladat piscul pe care-l învîdiam. Și că înainte de a ataca un alt pisc, trebuie să mai răsuflăm puțin.

Da, dar tot el a spus că ce cîștigi în plus e cîștig și mai bun!

În orice caz, noi reținem ca utile ambele idei...

Riesa e un orașel frumos, așezat pe malul stîng al Elbei, nu departe de Dresda. Acolo, pe micuțul stadion, într-o splendidă zi de mai a anului trecut, un puști nălțuț, cu părul căzut pe frunte, a jucat excepțional din primul și pînă în ultimul minut. Era un meci cu miză, dur. Dar nici miza, nici duritatea, nici ambiția adversarilor, incomozi, nu l-au împiedicat să înscrie două goluri de o frumusețe rară, să dea, în același timp, un recital de jonglerii cu mingea, în aplauzele unor tribune absolut neutre. Lumea noastră fotbalistică era însă prea preocupată să savureze încă splendida victorie de la Lausanne pentru a mai avea timp să acorde atenție evoluției juniorilor la turneul U.E.F.A. Așa că rectatul Beldeanu de la Riesa a trecut neobservat.

— A fost cel mai frumos meci pe care l-am făcut! ne mărturisea recent, cu o umbră de regret, pe chipul-i încă de copil, purtătorul tricoului cu nr. 10 din formația lui Victor Stăncu-

lescu și Alexandru Caricaș. De atunci însă...

S-a întrerupt brusc, întorcîndu-și privirea spre un punct alurea de pe un perete alb; un perete oarecare. Și a continuat să rămînă așa, refuzînd, pentru moment, un răspuns concret la întrebarea: „Ce s-a întimplat de atunci?”

Dar, numai pentru moment.

Intr-o zi toridă de vară, la Constanța, în cabină, după meciul cu Farul, a trăit cele mai amare clipe din scurta lui carieră de jucător. Șoangher plîngea ca un copil, Neacșu nu-și putea ascunde lacrimile, iar el... Le-a întors puțin spatele, s-a ghemuit într-un colț și a plîns și el. Nu l-a văzut nimeni. N-avea lacrimi în ochi ca ceilalți. Un om — antrenorul Kluge — le repetase, încă de cînd erau, el și alții, de-o șchioapă, că un jucător trebuie să învețe să se stăpînească, să-și păstreze luciditatea. Ceea ce nu se prea întimplă cu el în unele meciuri, fapt pentru care este considerat un rateur. În cele mai multe dintre meciurile jucate în

„A” (18) și „B”, el, mijlocașul ofensiv al Progresului, a avut multe ocazii să marcheze goluri. N-a înscris. De ce n-a înscris? Întrebarea și-o pune singur și, revoltat pe el însuși, caută să mă convingă că el e singurul vinovat, că din cauza pripelii și-a frustrat echipa de goluri și, implicit, de victorii. Nu poate înțelege de ce la „amicale” joacă dezinvolt, marcînd din poziții extrem de complicate goluri de toată frumusețea. În fond, nu-i un jucător emotiv, mizele partidelor, oricît de mari ar fi, nu-l ating, fiind un tip cam flegmatic. Imi spune apoi că în „B” a învățat ce-nseamnă curajul în joc, dăruirea fără menajamente disputei, luptei sportive, pe alocuri foarte dure. Așa se face că Aurică Beldeanu a devenit, pe parcursul unui singur tur, mai bătaios, mai angajat.

Nu-și găsea astîmpărul pe scaunul pe care se așezase. Și căuta mereu să-mi ocolească privirea. N-avea chef de vorbă. Intr-un

AUREL BELDEANU

tirziu imi spune, aproape dur, că altfel și-ar fi dorit o astfel de înțîlnire nu în postura unui... oarecare jucător de „B”. A tăcut din nou. Scrișea din dinți, dovadă că puștiul de 19 ani nu s-a im-

păcat și nu se va împăca niciodată cu jumătăți de măsură. Același Kluge, antrenorul care l-a plămădit ca fotbalist, i-a învățat că resemnarea, mulțumirea de sine înseamnă moartea jucătorului.

Aruncă încă o privire banderolei negre de peste reverul hainei. Mi-o surprinde, răspunzîndu-mi lapidar: „Mama!” Știm că și tatăl îi murise de mult, cu ani în urmă.

— Dar vă rog mult, despre lucrurile acestea să nu amintii nimic. N-are rost. Scrieți-mi bine așa: peste zece zile (5 martie) voi împlini 19 ani și că la 19 ani nimeni n-are voie să se lamenteze, că principala mea trăsătură de caracter este ambiția. Așa că...

Așa că, Progresul va reintra în „A” la vară, Șoangher și Neacșu nu vor mai plînge (dimpotrivă). Năstase va deveni un bun centru atacant, iar Beldeanu va căuta să piardă „titlul” de... rateur.

Laurențiu DUMITRESCU

IN CĂUTAREA UNEI NOI FORMULE DE EXPRIMARE PROFESIONALĂ

Pentru toți cei care-l cunosc pe tîndrul antrenor petrolist, Gigi Dumitrescu, biografia sa sportivă reprezintă unul din acele exemple pe care fotbalul nostru le păstrează în fondul de valoare al mijloacelor de educație: afirmare timpurie, o perfectă simbioză între sportul de performanță și activitatea de învățămînt, o justă apreciere a momentului renunțării (chiar dacă după unii ea a apărut cam devreme) și apoi o armonioasă îmbinare în munca profesională a acumulărilor teoretice cu practica de jucător și experiența de antrenor.

De curînd, am avut prilejul să-l revăd în locuința sa din Ploiești, la o oră destul de tirzie, care însă nu ne-a împiedicat să gustăm reciproc plăcerea unui dialog pe care-l începusem de fapt cu cîteva săptămîni în urmă la o consfătuire a antrenorilor și care începea — de astă dată — cu un răspuns autobiografic:

— În 1953, la vîrsta de 15 ani, imi făceam debutul în prima echipă a Olimpiei din Giurgiu. Trei ani mai tîrziu, jucînd într-o tripletă de aur alături de Raab și Mateianu, cîștigam una din seriile turneului U.E.F.A. Vara anului 1958 mi-a adus cea mai mare satisfacție sportivă: cucerirea tricoului de campion național

cu formația Petrolul. A urmat apoi o încercare de escaladare spre virful piramidei fotbalistice (la Dinamo București). Două grave accidente consecutive mi-au tăiat însă aripile afirmării și a trebuit să înțeleg, la 21 de ani, că pentru mine începeau să se îngusteze căile performanței. În perioada 1960—1964 am urmat cursurile I.E.F.S., timp în care am activat ca jucător la Știința București și apoi din nou la Ploiești, unde am înțeles să-mi închei — într-o echipă de Divizia A — scurta mea carieră fotbalistică. Anul 1965 marchează debutul meu ca antrenor, o dată cu înființarea centrului de copii și juniori pe lingă clubul Petrolul. De atunci și pînă în prezent...

— Au trecut aproape 5 ani, timp în care roadele activității dv. pedagogice se pare că au început să vă ofere și primele satisfacții profesionale.

— Evident. Numele unor jucători divizionari ca Dinuț, V. Stoicescu, Crîngășu, Constantinescu (Farul) sau Rizea (Polit. Galați) se înscriu în rîndul unor realizări, pe care în viitorul apropiat sper să le depășesc atît sub aspect cantitativ, cît și calitativ.

— Vă referiți, desigur, la

GH. DUMITRESCU

producția de perspectivă a actualei promoții?

— Da. Mai exact, la grupa celor 22 de tineri, toți născuți în anul 1953, a căror instruire — în perioadele de activitate școlară — se desfășoară zilnic, indiferent de anotimp, în aer liber sau în sală, în primele ore ale dimineții (de la 5,15 la 8,45) în două serii de lucru.

— O astfel de formulă de pregătire reprezintă, fără in-

doială, o noutate în arsenalul metodic al fotbalului. Dincolo însă de originalitatea ei, ne-ar interesa totuși să știm în ce constă justificarea utilității practice a acestui experiment personal.

— Pe scurt, avantajele pregătirii matinale ar putea fi sintetizate în cîteva puncte: o mare prospețime psihică și dominantă pentru fotbal; plasticitate maximă a sistemului nervos; inocularea pasiunii și cultivarea spiritului de sacrificiu, pentru sportul preferat; asigurarea timpului necesar procesului de învățămînt; un regim de hrană neinfluențat de structura și ora de desfășurare a antrenamentelor; ruperea de influența negativă a mediului, prin obligativitatea respectării unei ore de culcare seara, corespunzătoare timpului necesar pentru odihnă și recuperarea efortului.

— Care a fost în general reacția jucătorilor și cum apreciați rezultatele obținute pînă acum?

— Așteptările mele, în ceea ce privește aplicarea metodei de instruire matinale, au fost împlinite și, așa zice, chiar depășite. Întreg lotul de copii a suportat bine dificultatea solicitărilor (probe medicale

confirmă acest lucru) și cu toții s-au dovedit capabili chiar de sacrificii pentru a se putea încadra în mod corespunzător în limitele cerințelor fotbalului de performanță. De altfel, deviza noastră este „per aspera ad astra”.

— Și ce sperați să realizați la capătul unui ciclu complet de instruire după sistemul preconizat de dv.?

— În anul 1971 se încheie prima parte a experimentului cu grupa „celor 22”, a căror pregătire a început în 1968. Următoarea etapă — cu o durată de doi ani — este destinată cristalizării valorice în cadrul formației de tineret a clubului. Speranțe? Cel puțin 6—7 jucători, capabili să facă cu succes față pretențiilor primei noastre divizii.

La cei 32 de ani ai săi, Gh. Dumitrescu nu mai este un visător. Și asta pentru că la o vîrstă cînd alții continuă să guste cu nesaț din cupa plăcerilor de jucător, tîndrul antrenor ploieștean caută neîncetat noi formule de exprimare a activității sale profesionale, valorificînd cu pricepere și pasiune cunoștințele și experiența de aproape jumătate de deceniu în slujba unui crez.

Mihai IONESCU

SPECIALIST ÎN... APĂRAREA PENALTIURILOR!

Potrivit de statură, suplu și sprinter, înzestrat cu o detență uimitoare, Mircea Constantinescu apără buturile porții echipei Politehnica Iași de peste 6 ani.

Satisfacțiile pe care le-a trăit la Iași și pe care speră să le aibă și în continuare la clubul Politehnica, nu sînt de loc minore. În anii 1966—1967 abia debutase în Divizia A și datorită jocului său sobru a fost selecționat în lotul național. A apărut însă o singură dată poarta reprezentativei la Atena în meciul cu Grecia cîștigat de tricolorii noștri cu 2—1. În rest, a fost nevoit să se implice cu gîndul de a fi rezervă, deoarece de fiecare dată era preferat celălalt selecționat, ploieșteanul Mihai Ionescu. Și pentru că ne aflăm la capitolul satisfacții, Mircea spune: „Suprema mulțumire extra-sportivă am realizat-o acum o lună, dată la care am trecut cu brio examenul de stat la Academia de Științe Economice. Acum, deși unele voci au început să amplifice... nu voi urma exemplul foștilor mei coechipieri Matei, V. Popescu, Deleanu sau Ștefănescu care o dată ce și-au văzut

MIRCEA CONSTANTINESCU

scopul atins au părăsit Iașul, ei voi rămîne mai departe fideli clubului la care m-am consacrat.”

Originar din Tecuci, elev la liceul din localitate, făcea parte cînd din echipa de volei, cînd din cea de baschet, dar mai ales de handbal. Niciodată însă din cea de fotbal. Într-una din zile însă, fratele lui mai mare, Octavian Constantinescu, atacant în echipa de fotbal Muncitorul Tecuci, a insistat ca Mircea să vină să apere poarta echipei. Titularul fiind bolnav. Cu mari emoții, Mircea a acceptat atunci să pășască pentru prima oară în viață pe un teren de fotbal. A apărut excelent și culmea, cele două penalturi de care au beneficiat adversarii, nu au putut fi transformate în goluri. La sfîrșitul meciului, antrenorul echipei Flamură roșie, Coca Adămoale, l-a propus să vină să joace la Flamură. Oferta a fost acceptată și de atunci mirajul fotbalului l-a vrăjit pe polisportivul liceului și Mircea Constantinescu a rămas fidel jocului cu balonul rotund.

Anul 1963 a însemnat pentru el anul „pietrei de încercare”. Puștiul de 19 ani a descins la Iași încercînd să impună doi iepuri dintr-odată. A țîntit bine și

a reușit admiterea la facultate cît și acceptarea conducerii clubului Politehnica de a fi primit în rîndurile lotului de jucători al echipei de fotbal.

Acum, la jumătatea celui de-al 6-lea campionat, de cînd apără poarta echipei din Dealul Copoului, Mircea își leagă speranțele de practicarea unui joc spectaculos și de calitate care să modifice, la sfîrșitul campionatului, poziția cîdașă a echipei într-una din locurile de mijloc ale clasamentului.

Din noianul de amintiri desprindem pe aceea de care Mircea își aduce cu plăcere aminte. „Să-mi fie cu iertare dacă îndrăznesc să afirm că sînt un specialist în blocarea loviturilor de la 11 m. Ce poate fi mai frumos decît să-ți aduci aminte cu satisfacție de meciurile în care dezamăgirea adversarilor se transformă în bucuria mea, amplificată la maximum de vacarmul tribunelor. Printre victimele mele, jucători care erau complexați văzîndu-mă în poartă și care ratau matematic penalturile, imi amintesc de Dridea I sau Ion Ionescu.

În sezonul trecut l-am hipnotizat și pe Ciutac de la A.S.A. Tg. Mureș. Dar cum în fotbal necazurile sînt inevitabile, nu pot uita acea zi tristă de vară, a anului 1967 cînd în ultima etapă de campionat am terminat la egalitate cu Steagul roșu și am retrogradat cu echipa în Divizia B.”

Dintre activitățile extra-sportive, lui Mircea îi place mult literatură, muzică și pescuitul. „Dar ce folos, spune el, că Bahluiul nu prea are pește!”... Cei mai apropiați colegi de breaslă cerberi ai altor echipe, copiat pas cu pas în pregătire ca și în viață sînt: Ghiță, M. Ionescu, Datcu, ca și marelă lașin, Banks sau Viktor.

Și dacă-l întreb pe Mircea Constantinescu care sînt fundașii ce-l dau o deplină siguranță în poartă, răspunde fără ezitare: „Cei mai buni fundași din lume sînt Ianul și Stoicescu II”. Dacă, imaginîr vorbind, acestora li s-ar putea adăuga lateralii, Sătmăreanu și Deleanu, sînt convinși că porțile echipei naționale imi vor fi din nou larg deschise.”

Gheorghe NERTEA

SELECTAREA ARBITRILOR — DOAR UN ÎNCEPUT

Încă 10 zile și se va re-lua campionatul Diviziei A; și — după o săptămână — cel al Diviziei B și C. Echipele desfășoară în momentul de față o susținută activitate de pregătire în vederea unui retur care se anunță pasionant.

Ce fac însă, alți „actori” ai apropiatei stagiuni fotbalistice — arbitrii? Ce măsuri s-au luat pentru îmbunătățirea arbitrajului în sezonul de primăvară?

Răspunsurile le-am primit din partea tov. George N. Gherghe, președintele Colegiului Central, cu care am avut o convorbire de mai jos.

— **Restringerea lotului divizionar de arbitri constituie, desigur, una din măsurile luate de colegiu în vederea returului. Ce considerați și ce criterii au stat la baza acestei selectări?**

— Este una din măsuri, cea mai importantă după mine, și — în același timp — necesară. Ne-am convins că prezența în lotul A, de pildă, a unui număr mare de arbitri dăunează bunei desfășurări a campionatului. Nu se poate asigura nici o omogenizare valorică a lotului și nici folosirea în mod corespunzător a arbitrilor. Spunînd aceasta, n-aș vrea însă să fiu greșit înțeles. Nu-i vorba de a folosi pe arbitri prin rotație în mod egal. Ei vor fi delegați în raport cu valoarea lor. Acest criteriu va conduce în viitor sistemul de delegări.

Cînd a pornit la această acțiune de selectare judicioasă a arbitrilor, Colegiul central a ținut seamă de o serie de observații critice și de sugestii venite din partea observatorilor federați, a tehnicienilor și a presei. Iar la baza ei au stat criterii precise: valoarea tehnică, prestația, curajul, hotărîrea, moralitatea. Pe temeiul lor am procedat la restructurarea loturilor de arbitri, aprobat de Biroul Federal. În felul acesta s-a ajuns ca numărul arbitrilor din lotul A să se reducă la 32 sau la reducerea la 47 de

PREȘEDINTELE COLEGIULUI CENTRAL G. N. GHERGHE, NE VORBEȘTE DESPRE:

● **DE CE ȘI CUM S-A FĂCUT RESTRÎNGEREA LOTULUI A** ● **CONTINUAREA ACȚIUNII DUPĂ RETUR** ● **DELEGĂRI DUPĂ VALOARE** ● **PERFECȚIONAREA REGULAMENTULUI DISCIPLINAR** ● **PERSPECTIVELE SEZONULUI DE PRIMĂVARĂ**

ani a limitei de vîrstă a lotului C, în care — adaug — au fost promovați o serie de arbitri tineri, cu perspectivă certă.

— **Socotești încheiată această acțiune?**

— Nu. Această selectare constituie numai un început. Acțiunea va fi continuată după terminarea returului, cînd loturile vor fi reasezate după criteriul valoric. Și ne vom baza, ca și pînă acum, pe relațiile observatorilor federați, ale observatorilor colegiului central, pe aprecierile presei de specialitate, ale observatorilor locali și diferiților tehnicieni prezenți la jocuri. Din partea tuturor, așteptăm referiri complete și competente. Trebuie să menționez însă că această selectare nu poate constitui o acțiune cu caracter absolut, deoarece — cum s-a întîmplat, de altfel — intervin unele aspecte de relativitate, datorită sursele diferite și diferențiate de informare, subiectivității etc. Ne vom strădui însă să analizăm totul cu discernămint și realism, pentru a atinge acest deziderat: un corp de arbitri competent.

— **Fără îndoială, că nu v-ați limitat la această măsură...**

— Bineînțeles. Colegiul s-a preocupat și se preocupă de îmbunătățirea arbitrajului în retur. În ce privește pregătirea arbitrilor, din cîte am putut constata pînă acum, ele decurg în mod satisfăcător. Mai sînt, desigur, și cazuri de comoditate. Asemenea arbitri însă, se vor elimina ei singuri.

În altă ordine de idei, Colegiul a pus accentul în mod deosebit, pe probleme tehnice, de pregătire multilaterală a arbitrilor, de reorganizare și îndrumare a colegiilor locale. În acest scop, Colegiul central editează periodic un buletin informativ conținînd lecții, articole asupra interpretării regulilor de joc, traduceri din reviste străine de specialitate. Pe de altă parte, a fost difuzată în toate județele informarea privind arbitrajul în sezonul de toamnă și s-au trimis instrucțiuni precise în legătură cu: efectuarea controlului medical conform normelor stabilite, pregătirea fizică și trecerea normelor atletice, reorganizarea colegiilor județene și municipale în sensul încadrării lor cu foști arbitri. În fine, membrii Colegiului central au vizitat colegiile locale din 13 județe, participînd la ședințele lor de analiză și îndrumări tehnice și organizatorice, iar în 7 centre din țară au prezidat comisiile de examinare a arbitrilor candidați la categoria I de clasificare. Cu acest prilej au putut constata gradul de pregătire a candidaților și preocupările colegiilor județene pentru ridicarea de noi cadre.

— **În toamnă au fost înregistrate câteva flagrante greșeli de arbitraj care au necesitat intervenția Colegiului. În sancționarea lor însă, au apărut diferențe de tratament...**

— Este adevărat. În timpul campionatului au existat unele arbitraje necorespunzătoare — remarcate

la timp de Colegiu și de presă — care, să fiu sincer, ne-au produs destule necazuri, chiar prejudicii. Cauza: lipsa unei pregătiri temeinice, fisuri în modul de interpretare și aplicare a regulamentului de joc. Le-am sancționat în conformitate cu regulamentul nostru în vigoare, după o analiză făcută cu toată obiectivitatea. Desigur, acest regulament nu-i perfect și probabil că posibilitatea de a încadra o greșală între două limite, inferioară și superioară, duce la concluzia unui tratament diferențiat. Criticile, juste, însă, care ne-au fost aduse ne vor ajuta la perfecționarea acestui regulament, pentru a evita chiar și aparențele de inechitate.

— **Sperăm și noi, mai ales într-o exigență sporită în cazul arbitrilor de valoare recunoscută, față de care și pretențiile sînt mai mari. Și acum, o ultimă întrebare: ce așteptați de la retur, firește, ca arbitraj?**

— Ceea ce — sigur — așteptăm și dv.: arbitrajul să ajute, cu adevărat, ca jocul să se desfășoare în spiritul și litera regulamentului. Este momentul ca arbitrii să confirme și să extindă unele aprecieri pozitive exprimate în țară și peste hotare. Acest deziderat se poate îndeplini — și sînt asemenea perspective — printr-o pregătire temeinică desfășurată metodic, printr-o justă și uniformă interpretare și aplicare a regulilor de joc, prin conduceri curajoase, imparțiale. Arbitrul trebuie să alege bine și să ia hotărîri clare, prompte, în fracțiuni de secundă. Contribuția la îmbunătățirea nivelului calitativ al jocului poate deveni o realitate numai prin arbitraje de calitate. Și, sînt convins, aceasta dorește toți arbitrii noștri.

Nu ne îndoim că aceasta este dorința „cavalerilor fluerului”. Așteptăm însă, s-o exprime prin fapte. Concret. Returul le stă la dispoziție.

Petre GAȚU

UN DEZIDERAT CONSTĂNȚEAN...

Excelent așezat, beneficiind de cea mai bună instalație de noapte din țară, de o construcție monumentală, stadionul „1 Mai” din Constanța trece, pe drept cuvînt printre cele mai frumoase și mai impunătoare construcții ale genului. Da, lucrurile stau așa... privite din afară. Pentru că, dacă cercetezi mai amănunțit starea actuală a bazei sportive nr 1 din portul de la Marea Neagră, ai destule decepții. O prea prelungită perioadă de nereparare a stricăciunilor produse de intemperii, neefectuarea unor amenajări pe care multe dintre instalațiile interioare le reclamau, au făcut ca astăzi desfășurarea meciurilor să sufere efectiv, sub toate raportele: de la impedimentele determinate de starea terenului de joc pînă la asistența pe care trebuie s-o ofere construcțiile anexe (cabine, dușuri etc.).

Dar să vedem cele mai mari „dureri” ale stadionului constănțean:

1. Recondiționarea gazonului. Încercarea de anul trecut, cu montarea unor brazde n-a reușit. Se proiectează repetarea operației acum. Dar cînd? În plin campionat?

2. Montarea unui nou gard împrejmuitor pentru întregul stadion. Vechiul gard a fost demolat dar construcția altuia întîrzie.

3. Realizarea instalației de încălzire centrală pentru întreaga clădire anexă. Clubul „Farul” a demontat de la vechea sa sală și a transportat la stadion un cazan. Rămînea doar ca acesta să fie montat într-o mică încăpere și să fie racordat la instalația clădirii. Speranțe deșarte; cazanul zace și acum în curtea interioară a stadionului.

Pentru curmarea stării de lucruri de la stadionul constănțean se impune și soluționarea unei situații care dăinuiește de ani și ani; cu toate că se fac intervenții intense, cu toate că s-au înregistrat nenumărate promisiuni, stadionul nu a fost trecut în proprietatea și administrația clubului... singurul care îl folosește în mod permanent. Farul plătește întreprinderii de gospodărie a municipiului Constanța — actuala proprietară — chirie pentru orele de antrenament, cote din încasări etc., la stadion și la „Sala sporturilor”. În schimb, suferă direct de pe urma insuficienței îngrijirii a acestor două mară baze, pentru că în volumul sarcinilor numitei întreprinderi, cele două baze nu reprezintă obiective de primul ordin, fiind lăsate pe un plan secundar. După cum ne spunea tov. D. Mocanu, secretarul clubului, primind administrarea celor două mară construcții constănțene, „Farul” nu numai că ar vedea dispărută de la capitolul „cheltuieli” o sumă importantă, dar ar putea realiza o cifră importantă la capitolul venituri prin închirierea lor — în orele disponibile — altor cluburi și asociații constănțene. Și, în plus, îngrijirea lor ar fi asigurată de oameni de specialitate, direct interesați de buna lor stare și funcționare (ef. i.).

ȘAPTE CONTRA LUI COIDUM... ȘI DESELCNICU SCAPĂ „BASMA CURATĂ”

Nerespectarea programului de pregătire, pămîuirea lui Tăcoi în timpul unei „miuțe” oarecare, vociferări repetate la indicațiile și hotărîrile antrenorilor, injurii aduse unor coechipieri, consumul de băuturi alcoolice și... fuga de la Sinaia, unde se pregătea echipa — iată tot atîtea motive de netoleranță care au dus din nou pe jucătorul PETRE DESELCNICU în discuția secției de fotbal a clubului craiovean. Referatul — cu sancțiunea de rigoare, UN AN SUSPENDARE — este întocmit de antrenori și înaintat secției care îl aprobă.

De la conducerea clubului se întoarce însă cu mențiunea: „mai analizați situația”. Asupra cărui fapt nu era edificată conducerea clubului, nu putem înțelege. Dar, așa stînd lucrurile, secția s-a întrunit într-o nouă ședință. Deselnicu își recunoaște încă o dată greșelile, jură că nu va mai face pe viitor nici un pas greșit și cere... clemență. Supusă din nou la vot, sancțiunea este respinsă! Șapte membri ai secției nu sînt de acord cu ea și, ca atare, Deselnicu jubilează din nou, gîndind cum așa: „Ultim avertisment? Am mai avut, nu contează!”.

Avertisment, ultim... Cuvinte asociate cam des numelui acestui jucător recalcitrant, obraznic cu antrenorii și coechipierii, dur cu adversarii, neîmpăcat cu disciplina sportivă.

Dar, acum, faptul este împlinit, Deselnicu fiind încă o dată iertat. Cum rămîne însă cu autoritatea antrenorilor față de jucători? Sau cu aceea a conducerii secției (știut fiind faptul că președintele ei, prorector C. Botea, a votat pentru ratificarea sancțiunii) și chiar a clubului față de cei pe care trebuie să-l educe? Consideră oare „cei șapte” că opunîndu-se hotărîrii antrenorilor (unii dintre ei rîzîndîndu-se de la o zi la alta, inițial toată lumea fiind de acord cu suspendarea propusă) l-au ajutat pe Deselnicu? Fără îndoială că nu. Bine ar fi să aibă ei dreptate, dar așa ceva e greu de presupus, la mijloc fiind vorba tocmai de Deselnicu. (I. d.).

TRATATIVE PENTRU JOUL ROMÂNIA — AUSTRIA. Federația austriacă a informat forul nostru că nu are dată liberă în sezonul de primăvară pentru revanșa meciului de la Linz. În schimb, propune ca acest joc, dublat de unul al echipei de tineret, să aibă loc în a doua jumătate a anului 1970. F.R.F. urmează să-și exprime punctul său de vedere.

LA ȘEDINȚA COMISIEI DE ORGANIZARE U.E.F.A. a campionatului „Cupa H. Delaunay” (19-21 martie, la Roma) va participa și tov. Gh. Popescu, membru al acestei comisii. Reamintim că la această ședință, printre altele, vor fi alcătuite grupele campionatului Europei 1970-72, pentru reprezentativele A și de tineret.

FENERBAHCE NU SE DESPARTE DE TR. IONESCU. Clubul din Istanbul s-a adresat federației noastre pentru a obține prelungirea cu încă un an a contractului său cu antrenorul Tr. Ionescu, de care este foarte mulțumit și îl elogiază. Fenerbahce și-a întărit dinamică poziția sa de lider al campionatului, dispunînd cu 2-0 de Vefa, în timp ce principalul său adversar, Altay Izmir (unde antrenor

este tot un român, D. Teodorescu), a pierdut cu 1-0 la Götzepe Izmir.

TURISȚII ENGLEZI LA MECIUL DE LA BACĂU. Echipa Arsenal din Londra a anunțat că la meciul cu Dinamo Bacău de la 11 martie va fi însoțită de un grup de 30 turisți, suporteri ai clubului.

O COMPETITIE PENTRU PERIOADA DE ÎNTRERUPERE. În prezent, la F.R.F. se studiază proiectul unei competiții care să fie organizată pentru echipele divizionare A în perioada 21 aprilie-17 iunie, cînd campionatul va fi întrerupt. Se preconizează organizarea unei cupe pe grupe geografice. Comisia de competiții și de disciplină urmează să formuleze în ședința sa de joi, o propunere concretă.

DATELE CUPEI ROMÂNIEI. Faza finală a Cupei se va desfășura astfel: 16-imile (numai tur) la 3 mai; 8-imile (tur-retur) la 10 și 17 mai; 4-imile (tur-retur) la 24 și 27 mai; semifinalele (tur-retur) la 31 mai și 7 iunie; finala (simplică) la 26 iulie la București.

REOMOLOGARI DE TERENURI. Între 1 și 8 martie F.R.F. va întreprinde o acțiune de reomologare a unor terenuri care primiseră diferite termene pentru efectuarea unor amenajări. Printre ele se numără stadioanele și terenurile din Constanța (în special nivelarea cîmpului de joc), Metrom Brașov, Dunărea Giurgiu, din Tecuci, Adjud, Baia de Argeș etc.

TRANSFERARI EFECTUATE LA „A”: G. Both, I. Kaval (la Dinamo București), I. Helvel, M. Purcaru, Ad. Covaci (Steaua),

Gh. Serbănoiu, Al. Drăgănoiu, Gh. Turdeanu, I. Ciamaș (St. roșu), M. Kallio, M. Morărașu, V. Scarlat, N. Garagancea (Farul), Al. Vig, I. Ruzii, Al. Olteanu (A.S.A.), I. Calmar (Politehnica Iași), E. Danciu, M.

Papadopol (Universitatea Cluj), I. Apostol (Rapid București), V. Cramer (Petrolul Ploiești), N. Stămanichi (cu drept de joc de la 15 ianuarie 1971), Fr. Minareski (Jiul), T. Tărlungă — cu drept de joc de la 14 ianuarie 1971 (Universitatea Craiova), Oct. Ionescu, P. Popa, N. Mărculescu, M. Damian și Fr. Karancsi (C.F.R. Cluj).

OBSERVATORI ROMÂNI LA JOCURILE ECHIELOI CEHOSLOVACIEI ȘI ANGLIEI

Doi observatori români urmăresc azi, miercuri, echipa Angliei în partida amicală cu Belgia; antrenorii N. Petrescu și N. Rosculeț.

Aceștia au asistat, săptămîna trecută, și la primul joc de pregătire a fotbalistilor cehoslovaci: 2-1 (2-0) cu F.C. Sevilla, în Spania (autori golurilor: F. Vesely și Adamec), unde au făcut și un film care va fi prezentat (ca și cel ce se va face la Bruxelles) lotului nostru.

Despre impresia ce i-au lăsat-o cehoslovacii am stat de vorbă cu N. Rosculeț, care ne-a spus:

„Cehoslovacii, care acționează pe varianta 4-3-3, cu un mîturător (Horvath) foarte elastic, au jucat bine, în viteză, destul de agresiv pentru un meci amical. Ei au manifestat multă mobilitate în teren, se repliază rapid din atac în apărare și invers, pasează precis din viteză. S-au arătat foarte periculoși prin „un-doi-uri” executate în mare viteză. Cehoslovacia a aliniat echipa: Viktor — Pivarnik, Horvath, Migas, Zlocha — Geleta, Hrdlicka — F. Vesely (B. Vesely), Petras, Adamec, Jokl. N-au jucat Hagara, Kuna și Kvasnjak.”

MAI SÎNT 10 ZILE PÎNĂ LA ÎNCEPEREA RETURULUI DIVIZ

F.C. ARGEȘ — ÎNTE PITEȘTI ȘI TOPOLOVENI

Piteștenii, adepți ai unei pregătiri prin cit mai multe jocuri, și-au continuat duminică programul printr-o partidă amicală, de data aceasta în compania unui adversar mai puternic. Cu Rapid la București. Din păcate însă, după înapoierea din turneul în Africa, în acest „mecanism” de pregătire a argeșenilor s-a produs o pană. Clubul nu are posibilitatea, fără un ajutor concret din partea organelor locale, să curețe terenul de zăpadă, iar cel cu zgură n-a fost încă terminat, astfel că lotul — spre deosebire de antrenorii C. Teacă — nu s-a putut antrena pe un teren bun. De aceea, cînd l-am întrebat ce l-a mulțumit în jocul echipei contra Rapidului, Teacă a început prin a-și arăta necazurile.

— Sînt dezolat că după turneu n-am putut continua pregătirea așa cum îmi propusesem, ca să realizez un salt. Neavînd la dispoziție la Pitești un teren utilizabil, am fost nevoiți să ne ducem la Topoloveni, unde terenul era ceva mai bun. Și cu trambalarea asta cred că au rădăcit și jucătorii Barbu, Radu, Olteanu și Circumărescu, care n-au putut juca duminică. În asemenea condițiuni e greu să faci pregătire.

Ce m-a mulțumit duminică în jocul echipei? Pe scurt, iată: 1) băieții au jucat mai precis în cadrul sarcinilor de joc, deși atacul a ratat destul de mult, însă aici trebuie să invoc absența citorva titulari; 2) siguranța în joc, în ciuda stărilor terenului și a faptului că jucam cu o echipă incompletă; 3) buna adaptare la condițiile de teren, vigoarea și precizia. Într-un cuvînt, echipa a știut ce vrea.

— Ce nu v-a mulțumit, însă?

— În primul rînd faptul că echipa a concentrat jocul prea mult pe o parte, nu l-a desfășurat pe toată lățimea terenului,

n-a avut variație. În al doilea rînd, o anumită încetinire în construirea acțiunilor, lucru care s-a întîmplat chiar și atunci cînd starea terenului nu-i stîngherea în execuții pe jucători.

— Aveți vreo dificultate în stabilirea formației de bază?

— N-aveam și acum am. Am pregătit o formație și duminică a trebuit să joc cu alta. Ați văzut însă, vreun antrenor fără astfel de griji?...

— Cum veți continua pregătirile?

— Este o problemă, pentru că — repet — clubul nostru nu are posibilitatea să ne asigure un teren bun. De aceea cred că săptămîna viitoare am să mai fac naveta Pitești — Topoloveni. Duminică disputăm la Pitești revanșa cu Rapid, iar de marți ne vom duce la Sibiu. Simbătă vom pleca, la Oradea pentru primul meci al returului. În program: antrenamente și, firește, jocuri.

— Ceva întăriri ale lotului?...

— Dimpotrivă, descompletări ale lotului lărgit. Au plecat militari vreo cîțiva tineri: Ariciu, Pană, Ionescu, Nedelcu, Sima...

— Ce așteptați în retur din partea echipei?

— Sper să aibă o comportare cel puțin la fel de bună ca în toamnă. Mă interesează în primul rînd perfecționarea jocului echipei, definitivarea unei formule de echipă în care — ca amînmunt — am titularizat pe Roșu, un element care a confirmat.

Am simțit însă în cuvintele lui Teacă dorința ca F. C. Argeș să-și întărească în retur aspirațiile la unul din primele locuri. Și are șanse.

Petre GAȚU

Atac la poarta orădeană. Fază din meciul U.T.A.—Olimpia (2—0) disputat duminică

Foto: M. CANCIU

SE LIMPEZESC APELE

Duminică dimineața, la Arad, ningeau încet. Dar U.T.A. se afla în teren, disputînd al șaselea joc de verificare al acestei perioade de pregătire. În cele 5 precedente, cu echipe (cu excepția Crișului) de nivel competițional inferior, campioana a câștigat pe toată linia, marcînd 22 de goluri și primînd doar 4. E drept, meciul cu Crișul (scor 2—1) a fost mai dirz, mai echilibrat, a solicitat mai mult, a testat mai convingător. Acum, campionii înfruntau pe Olimpia Oradea, echipă de „B”, cu cotă valorică regresivă. Scorul, 2—0, importă mai puțin și cu Domide în formație, el ar fi suferit probabil o majorare. Jocul mediu al adversarilor, U.T.A. i-a opus spre regretul asistenței, tot un joc mediu. Combinațiile de efect și eficace, realizările tehnice, au fost sărace și superioritatea s-a etalat distinct doar sub aspectul potențialului fizic. „A fost cel mai slab joc de pînă acum, a măturisat antrenorul Dumitrescu. Jucătorii mei au privit superficial acest meci cu un adversar căruia nu i-au acordat credit. Este posibil să fi apărut și momentul de criză așteptat, după o pregătire fizică mai forte decît în alți ani. Avantajele ulterioare vor com-

pensa însă, sînt convinși, efectele acestei dereglări inevitabile.”

Consemnam într-un material, relativ recent, unele restructurări în formula echipei, uzată (cu rezultate fericite la un moment dat) de timp și repetiție îndelungată. Acum, cîteva precizări de ultim moment: Harșani, venit de la Oradea, a renunțat de a juca la U.T.A., după două avertismente și trei „nocturne” de pomină. Ceea ce demonstrează că U.T.A. este, în continuare, imună la virusul vieții nesportive. A fost legitimat Dembrowschi de la Vagonul, titular se pare, sigur, lîngă Domide, în linia ofensivă. Lereler a început să prindă rădăcini în noul post de fundaș central, iar Dobai rămîne un semn de întrebare pe extrema dreaptă. Spectatorii nemulțumiți au reclamat și duminică înălțarea lui din „primul 11”, dar antrenorul Dumitrescu așteaptă încă, o confirmare în care crede. Dobai știe acest lucru și mai știe că Sima, care a și gustat satisfacția titularizării, este decis să și-o prelungească.

Înhamată, ca întotdeauna, la muncă, U.T.A. așteaptă să se limpezească odată și apele ei.

Ion CUPEN

O „MIUȚĂ” CU MIZĂ ȘI IMPLICAȚIILE EI...

Miuța începuse de vreo jumătate de oră, pe un ger de crăpau pietrele, fapt care îi făcea pe jucători să alerge mult, să nu stea un moment locului. Se juca îndrăgostit, cu pasiune, pe alocuri depășindu-se chiar limitele permise. Dar, de fiecare dată Niculescu, asistat activ de Oblemenco, fluiera infracțiunea. Cînd ne-am apropiat avea de lucru cu Dașcu: „Gura, că te dau imediat afară de pe teren...”

Terenul era în formă de... trap, adică porțiunea din partea dreaptă a stadionului craiovean, aceea cu groapa de sărituri. Se juca la două porți strîmbe (barele din metal ale acestora fiind aplicate într-o parte), cu ardoad-

re și foarte rapid, chit că pe alocuri zăpada depășea 10-15 cm. De o parte „albi” (Pîlcă — A Popescu, Tacoi, Tană, Strimbeanu, Deliu, Bălan și Martinovici). De cealaltă, „negrii” (Oprea — Papuc, Bitlan, Deselnicu, Ivan, Dașcu, Niță și... St. Coidum). Pe margine, dr. V. Frînculescu se amuza copios. Îl întreb de ce și îmi spune că echipa în care joacă Ivan. Bitlan și Deselnicu nu reușește să cîștige nici o miuță. Oricît s-ar ambiționa cei trei, oricît de slab ar fi „adversara”, nu reușesc și pace! Ca și în după amiaza aceea. Scorul era în acel moment 8—4 pentru „albi”, dar un minut mai tîrziu, Coidum este faultat grosolan într-un așa zis careu. Evident,

„11... pași”. Trage Bitlan în colțul strîmb al porții și Pîlcă rămîne căzut, cu nasul în zăpadă.

După vreo cîteva minute, antrenorul oprește jocul. Disproporția între „albi” și „negri” fiind prea mare se hotărăște pe loc echilibrarea forțelor prin cîteva transferuri reciproc avantajoase. Jocul se încinge din nou, trio-ul Martinovici-Ivan-Deliu executîndu-l de 6 ori la rînd pe Pîlcă. Replica nu se lasă mult așteptată, adversarii marcînd și ei prin Niță (după ce dribblează tot, pe unii și de cîte două ori), Strimbeanu (din plonjon, cu capul), Coidum (șut, ca pe vremuri, la Bacău) și Bălan la o lovitură liberă (ceilalți, văzînd ce elan își ia și cunoscînd-

du-i tăria șutului, s-au dat cu toții la o parte). Satisfacție de scurtă durată pentru că, în continuare, Dașcu, pe post de libero mătură totul (permițînd lui Ivan să-l evidențieze cu voce tare: „Așa, măi băiatule, așa!”). Martinovici se lansează în cîteva curse, chiar pe unde zăpada este mai mare și nu se încumetă nimeni să-l atace, Deliu și Tacoi schimbă între ei cu precizie și diferența de scor se realizează din nou. Cu toate insistențele lui Pîlcă („Bălane, nea Fane aleargă de trei ori mai mult ca tine”), scorul nu mai poate fi redus, Strimbeanu punînd punctul pe i: „Greșeala noastră a fost că i-am egalat la 6. S-au ambiționat din nou și...”

Și începuse să se însereze. Soarele, un soare cu dinți, dispăruse dincolo de tribuna I. Pînă la cabine, antrenorul universitarilor ne relatează „povestea Tarălungă”, la cabine despre „cazul Deselnicu”, starea celor 6 accidentați (Oblemenco, Velea, Neagu, Donose, Niculescu și Mîncă), unii mai grav, alții mai ușor, și stadiul de pregătire a echipei. Apoi, în drum spre centrul orașului, ne dă amănunte despre viitoarele meciuri de pregătire (cu Victoria Tg. Jiu și Dinamo București), despre turneul în Iran și avantajele sale, despre returul campionatului și favoriții lui etc.

În după amiaza zilei următoare, autobuzul craiovenilor se îndreaptă, pe Valea Jiului, spre Petroșani, pentru a da prilej elevilor lui Ozon să-și ia revanșa după înfrîngerea de duminică trecută de la Craiova.

Laurențiu DUMITRESCU

Antrenorul Coidum dă indicații elevilor săi de la „U” Craiova, înaintea unui antrenament

Foto: S. BRAȘOVEANU

PENTRU CAM ȘI PENTRU... A

În tabăra dinamoviștilor băcăua toare inversă (care marchează începutul primei manșă a asaltului către semitrua să se desfășoare sub semnul dispoziției de lucru, al calmului și în posibilitățile reale ale echipei. În prezent, după patru săptămîni de la mentelor băcăuanii au și reușit — gram judicios întocmit — să recupereze instruire ce-i separa de restul for și să se alinieze, aproape în același parcursul etapei jocurilor precompe partide de verificare, susținute pînă de valoare progresivă, precum și r gajate pînă la data de 8 marti vada unor preocupări majore de a mensumile unei pregătiri care să co obiective de performanță.

Și totuși, antrenorul Valeriu Nea căruia apasă greutatea unei răsunătoare evidente limitele intereselor de club, motive de îngrijorare.

— În primul rînd, ne-a declarat unei discuții purtate recent la Bacău cizez că valoarea pregătirii noastre ențată de condițiile vitrege (timp g ră înghețat și denivelat) pe care l permanent la dispoziție. Programan această perioadă era mai mult dec convingerea că în acest fel s-ar fi blema unei instruiți de calitate la ce ne revin de a reprezenta țara în de finală ale „Cupei europene a tîr

Și, pentru că veni vorba de part această competiție, este cazul să m anunt fel avantajul de gazdă, din Arsenal, se reduce de fapt la dimen influență nefavorabil comportarea ne înfîlîrîri. Și aceasta pentru că teren pendat pe două etape de câmpione prea aspră — după părerea noastră, necugetat) va găzdui jocul din formația londoneză, după ce toate ț tire, inclusiv aceea cu U.T.A., din pr rului, le vom fi disputat pe stadiu Practic, așadar, vom avea la dispozi pentru un joc de acomodare cu pror

În sfîrșit, citeva probleme de ec la Rugiubei și încercăm (deocamdată jiniți) să-l transferăm pe Mioc. În rezon competițional, aceeași formulă s-a cristalizat în toamna anului trec mănescu Nedelcu, Velicu, David (Kis tan — Pană, Dembrowschi, D. Ene rezerve, cu pretenția titularizării în fugaci (portar), Hrițcu (mijlocas), Popescu și Sănăuceanu (înaintași). De

tre ultimii doi citați va fi folosit în Arsenal în locul lui Dembrowschi. Știți are de ispișit o suspendare de

Și întînuind parcă intenția unei noi norul V. Neagu a adăugat în încheier un program oficial deosebit de difici tia de a confirma realizările obținute. greutăților, sperăm să continuăm, tot comportări. Unitatea morală este de forță a echipei noastre.”

Foști colegi la Rapid, antrenorii V. Stănescu și V. Stănculescu, acum rivali — pe tușă (la meciul de pregătire de duminică 1—1) și, poate, rivali și în sezonul viitor, în Divizia A...

DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL, AUREL C. NEAGU

Două salturi în înălțime și în lungime, de câte 500 km fiecare, și iată-ne ajunși, confortabil, de la Curitiba la Porto Alegre, cu o escală la Florianópolis. Înainte de aterizare, avionul ne oferă panorama incântătoare a orașului, așezat pe marginea unui lac, pe vâl și dealuri, ca într-o ilustrată colorată. Noul stadion Beira-Rio, „Gigante” cum i se spune, de 120.000 de locuri, inaugurat anul trecut, se vede clar. O construcție care ne impresionează. Cu ochii la stadion nici nu știm că am aterizat. Avionul rulează pe pistă, se deschide ușa și un val de căldură ne face să ne dăm un pas înapoi. Aici, în statul Rio Grande do Sul, clima este schimbată. La amiază, media temperaturii este plus 30 de grade. Noi am sosit la ora 16, când termometrul indica +32 de grade.

LA PORTO ALEGRE

Sintem întâmpinați cu multă prietenie. Președintele clubului Internațional, amabila noastră gazdă, d. Carlos Stechman, și directorul clubului, dl. Jose Aristides Martins, ne conduc la elegantul hotel „Everest”. Aerul condiționat ne împresătează; însă, surpriză! Sătmăreanu, Lucescu, Răducanu coboară din camere și spun că este o căldură insuportabilă, fără aer condiționat. Și mai mare surpriză, aflăm că aparatele de aer condiționat sunt instalate sub ferestre, ascunse de perdele, astfel că acest „secret” n-a fost dibuit de nimeni. Cu aer condiționat e „altă viață”, cum spune Răducanu. Afară, căldura persistă, deși s-a inserat.

Seara sintem invitați la sediul federației „gauche”, de fotbal, cum se numește forul de specialitate, după denumirea generală care se acordă locuitorilor statului Rio Grande do Sul, vestit prin crescătorii de vite. Dl. Rubens Hofmeister este președinte de cîteva ore. A fost ales în timpul sosirii noastre. E tânăr, energic. Secretarul federației noastre, Florea Tănăsescu, îi urează succes, urmează tradiționalul schimb de insigne și faimoane.

A doua zi în Porto Alegre, care nu este port, Oceanul fiind la 100 km distanță, este și ultima zi a lunii ianuarie. La nouă dimineața este căldură mare. Ne gândim la zăpada de acasă și la privilegiul de a petrece iarna „în plină vară”, aici în Brazilia, de unde toți băieții vor veni bronzăți, ca după o lună de plajă la Mamaia.

Angelo Niculescu programează antrenamentul la ora 10,30, pe căldura cea mai mare. Ie spune băieților că meciul de la 3 februarie se va juca după-amiază. Deși Răducanu poate fi auzit adesea „mă prind greu fraților”, de data asta „s-a prins”. Au curs apele de pe el și nici n-a jucat marți seara, cînd, la ora 22, erau PE TEREN 26—28 de grade.

După antrenament se vizitează stadionul, mindria orașului. Construcția este impresionantă, gazonul asemenea unui covor persan, iar instalațiile, inclusiv cele sanitare sînt, la această oră, fără îndoială, record mondial în materie de staționare. Rezervăm un reportaj special, pentru mai târziu, clubului Internațional și stadionului său, fiindcă organizarea și construcția uimesc. Pentru moment vă spunem doar că acest club are 57.000 de cotizanți lunar (aproximativ 30 de lei fiecare cotizație lunară), că toți acești „socios” au fișe și legitimații, că personalul administrativ al clubului are 58 de salariați, că în antrenament se află 400 de fotbaliști legitimați la acest club.

Urmează o duminică fără joc, dar cu un nou antrenament. Soarele arde, urmează plajă. După amiază asistăm la un meci amical între F.C. Gremio și San Jose, pe un mic stadion. F.C. Gremio nu mai este echipa pe care am văzut-o la București. De altfel, anul trecut, a pierdut, pentru prima dată, după mulți ani, șefia în Rio Grande do Sul, în favoarea lui Internațional.

Pentru seara, televiziunea ne invită la un program de lupte, acel gen dezumanizant „Apucă de unde poți”. Meciurile sînt programate în studio, cu public. Ele sînt însă truate. Luptătorii sînt cascadori care știu bine să simuleze lovituri, să pareze, deși uneori sînt nevoiți să și primească în plin. Dar iată că și o parte a publicului joacă teatru. Vedem femei care scot pantofii, și aruncă în luptători, altele îi pocnesc cu poșetele cînd aceștia cad din ring, unele își ascund fețele de groază,

altele urlă pur și simplu. dezlănțuite. Probabil că, văzută la televizor, acest spectacol pare real.

LA TELEVIZIUNE

Spectacolul s-a încheiat după ora 23. Televiziunea ne invită în studio. Angelo Niculescu se scuza din cauza orei întîrziate și rămîn doar eu cu traducătorul, să rezist unei mese rotunde despre fotbal. Ce va urma, pare de necrezut. La ora 23,30 ne instalăm în studio, în emisiune directă, patru ziariști brazilieni de o parte, eu și traducătorul de altă parte. Și a început o conversație animată de impresii, controverse și anticipări la campionatul mondial care a du-

trimis de Saldanha, din partea comisiei de selecție a echipei Braziliei. Ghiță a primit un gol parabil din lovitură liberă, de la 20 m, apoi Domide a egalat și Neagu a tras, după aceea, de la 7 m în bară, ratînd victoria. Vianna declară după joc: „Românii m-au surprins prin felul cum au știut să adapteze jocul la căldura mare din timpul întîlnirii. M-a surprins și mai mult vitalitatea din a doua parte a meciului. M-am convins că românii știu să joace în funcție de adversari și de condiții diverse, astfel că devin periculoși pentru orice echipă din primul eșalon al fotbalului mondial. Golul lor a fost realizat pe un calapod de clasă internațională”.

După meciul de la Porto Alegre era clar că Dumitru își câștigase locul în echipa națională, că Dinu trebuie permanentizat stoper și că Neagu își merită locul în atac, iar Răducanu nu poate lipsi din poartă în întîlnirile importante.

sirca noastră, a rezolvat singur problema cu hotelul și autobuzul, fără să mai anunțe conducerea federației.

Pină la meci sînt încă patru zile. A doua zi după sosire, Angelo Niculescu a și programat antrenament. 100 de minute de lucru. Aici căldura este suportabilă chiar la amiază. Oceanul Pacific este la numai 10 km de centrul orașului, unde locuim noi.

De altfel, aflăm cu surprindere că Lima este orașul în care nu plouă niciodată. Excepția a fost în luna trecută, cînd a căzut prima ploaie, după 47 de ani de secetă. A plouat opt ore, o ploaie obișnuită și a făcut, totuși, 1.000.000 de sinistrali pentru că la Lima și în împrejurimi fundațiile și acoperișurile caselor nu au scurgere. Cîlmea e că nori apar adesea, fără să picure de fel. Explicația este influența curenților Humboldt, iar viața plantelor este întreținută datorită mării umidități a aerului.

făcut fețe cînd au auzit că nu fac parte din formație. Angelo Niculescu a avut dreptate. A alcătuit formația în funcție de randamentul cel mai bun de pină atunci și a structurat, cu curaj, o nouă formulă de apărare, cu Dinu și Dumitru titulari, formula care a dat un randament nesperat de bun. Ne-a fost teamă de acest joc, cel mai important din turneu, singura partidă inter-fări. Numele lui Chumpitaz, Leon, Baylon și Cubillas circula în toată lumea. Într-adevăr, „las fieras” (fiarele) lui Didi, după „As feras” lui Saldanha, cum le place ziariștilor sportivi să scrie în presa peruviană și braziliană, vrînd astfel să reprezinte dorința, ca și sălbatic de aprigă, a acestor fotbaliști de a câștiga campionatul mondial, sînt valori deosebite. Faptul că echipa noastră a condus Peru și i-a fost superioară 70 de minute, că merita, ca atare, o victorie, este o realizare deosebită a echipei noastre naționale statuate într-o nouă structură, cu toate șansele de a rămîne ca atare.

În acest joc Dobrin a fost adevăratul Dobrin, pe cînd Dumitru che ne-a decepționat, fiind singura

1—0 pentru România, în partida cu Peru, de la Lima. Lucescu a șutat cu precizie, jos, lângă bară. Tardivă intervenția portarului Sartor
Foto: ORLANDO ADRIANZEN

SPRE LIMA

Cu aceste gânduri am pornit spre Lima, la 4 februarie. Un drum de aproape 5.000 km. Un „Caravelle” al companiei Cruzeiro do Sul ne transportă lin, timp de o oră și jumătate, la Buenos Aires. Aici facem escală o noapte. Sîntem doar în tranzit, astfel că locuim la hotelul aeroportului. Băieții trimis ilustrați acasă, caută discuri cu renumita muzică argentiniană. A mai trecut o noapte și dimineața, la 5 februarie, ne îmbarcăm într-un „Boeing” al companiei americane Braniff cu destinația Lima. După 90 de minute facem escală la Assuncion. Zborul este normal. Dobrin pare timorat. Primul contact cu o deplasare atît de lungă ca distanță și timp l-a tulburat mult. Cum se spune, nu este în apele lui, nici cînd joacă, nici cînd nu joacă.

Din nou decolare și escală la La Paz. Aici nu mai este cald. În schimb, sîntem la 4.100 m înălțime și respirația este foarte grea. Rămînem aproape două ore în aeroport. Băieții au amețeli. Pulsul crește. Neagu, Ghergheli și Sătmăreanu se resimt cel mai mult de pe urma lipsei de oxigen. Păcat! Afară decolul natural este impresionant. Platoul este marginit de munți acoperiți de zăpadă. Acolo sus, spre cer, sînt piscuri de circa 6.000 m!

În sfîrșit, decolăm. În avion, lui Neagu i se administrează oxigen. Și-a revenit după scurt timp și mîncîncă cu poftă.

Sosim la Lima spre ora 17. Aeroportul este recent construit, ultra modern. Spre surpriza noastră, nu sîntem așteptați. Ne întîmpină un fotoreporter de la ziarul „El Comercio” care face permanent de serviciu la aeroport pentru a nu scăpa sosiri importante. Nu ne scapă nici pe noi. Prin el aflăm că sîntem așteptați de un autobuz, cu destinația hotel „Savoy”. După aceea sîntem informați că un funcționar al federației, persoana care a primit telegrama din Porto Alegre despre so-

Lima are două milioane de locuitori, orașul are accente moderne, fără să exceleze, așezarea pe malul Pacificului este foarte atrăgătoare.

Faleza are circuite de autostrăzi, plajele sînt bine întreținute. „Eradura”, unde echipa noastră s-a „botezat” în Pacific este plaja cea mai elegantă, iar cartierul Miraflores te cucerește prin ornament și bun gust. În schimb, este contrastant și dezolant aspectul cartierelor sărace care abundă și sînt instalate pe dealuri din imediată apropiere a centrului orașului.

Peru este țara vestigiilor încăse, a acelei uimitoare culturi dezvoltată după anul 1.200 pînă la venirea spaniolilor, în 1532. Ruinele de la Pechacamac sînt relativ importante, de la Cuzco și Machu Picchu se află la 1.000 km. Muzeul de artă al orașului, vizitat de echipa noastră sîmbătă 7 februarie, dă o imagine a acestei culturi. Ne-a impresionat o mîmie a unui incaș, datînd din perioada culturii preincașe. Descoperirea, făcută acum șase ani la Lima, arată alte metode de îmbalsamare și poziție a mîmiei (chircită, cu genunchii strînși la bărbie) decît la egipteni.

Sîmbătă scara am luat primul contact cu echipa Perului, care a jucat cu Sparta Praga. Didi a introdus echipa secundă, rezervînd prima garnitură pentru meciul cu România. Echipa secundă ne-a impresionat prin forța ei de joc, prin viteză și tehnică, jucătorul Sotil, înaintaș, fiind de o mare valoare.

Duminică nu a fost lipsită de antrenament. Echipa s-a antrenat în compania juniorilor echipei Sporting Cristal.

MECIUL CU PERU

Luni, 9 februarie, a fost ziua meciului. La ședința de pregătire s-a anunțat echipa. Dan și Deleanu, titulari în echipa calificată au

fisură a acestui „11” în haină nouă.

După meci a fost o mare bucurie în rîndurile echipei și a celor cîțiva români pe care soarta i-a adus ne zeci de ani prin Peru. Cel mai vesel era inginerul Piuaru, actualul reprezentant comercial al fabricii noastre de tractoare, care ne-a fost de un mare folos pe tot timpul șederii în Lima.

Întîlnisem cea mai puternică formație din turneu, superioară echipelor braziliene din prima parte a jocurilor din Brazilia; echipa României făcuse cel mai bun și complet joc din turneu; Didi avusese, după meci, cuvinte măgulitoare la adresa echipei noastre și ne-a acordat un interviu pe care îl vom publica mai târziu; la fel Kacialin, sosit cu echipa Uniunii Sovietice în aceeași zi la Lima ne-a apreciat ca și antrenorul Viliacyl.

Din păcate, această atmosferă optimistă n-a fost de bun augur pentru a doua parte a turneului în care s-a pășit cu ideea că ne putem permite să aliniem orice formație în fața echipelor braziliene de club. Nimeni din noi nu am avut o idee clară despre fotbalul „carioca”, adică fotbalul din Rio. Cîțiva din noi au întuit forța fotbalului echipelor care joacă pe Maracana, însă aceasta n-a fost hotărîtor pentru a determina măsurile cuvenite în primul joc cu Flamengo.

De la Lima echipa a plecat în zbor direct la Rio peste Mato Grosso, miercuri, 11 februarie. Eu m-am grăbit. Am luat avionul cu 24 de ore înaintea echipei și am fost martor ocular al ultimei zi de „Carnaval 1970” din Rio, pe care jucătorii nu au mai văzut-o. Dacă a existat vrcodată feeria celor 1.001 de nopți, Carnavalul din Rio o reeditează într-o formă modernă, de un înegit și un farmec indescriptibil. Am să încerc, totuși, în numărul viitor, să aveți o imagine a unui oraș care petrece și dansează patru zile, fără întrerupere.

RIO DE JANEIRO

11 februarie 1970

RETURUL CAMPIONATULUI DIVIZIEI NAȚIONALE A

TUR	ETAPA A XVI-A, 8 MARTIE	RETUR
(2-5) JUUL Petroșani	— DINAMO București	
(0-2) A.S.A. Tg. Mureș	— C.F.R. Cluj	
(1-6) CRISUL Oradea	— F.C. ARGES Pitești	
(0-3) FARUL Constanța	— ST. ROȘU Brașov	
(0-1) DINAMO Bacău	— U. T. Arad	
(0-0) STEAUA București	— PETROLUL Ploiești	
(1-1) „U” Cluj	— „U” Craiova	
(0-0) RAPID București	— POLITEHNICA Iași	

ETAPA A XVII-A, 15 MARTIE
(2-1) „U” Craiova — CRISUL Oradea
(0-1) DINAMO București — „U” Cluj
(0-2) POLITEHNICA Iași — FARUL Constanța
(4-2) U. T. Arad — STEAUA București
(1-2) C.F.R. Cluj — JUUL Petroșani
(2-1) F.C. ARGES Pitești — A.S.A. Tg. Mureș
(0-1) PETROLUL Ploiești — RAPID București
(0-4) ST. ROȘU Brașov — DINAMO Bacău

ETAPA A XVIII-A, 22 MARTIE
(3-1) RAPID București — F. C. ARGES Pitești
(0-2) CRISUL Oradea — U. T. Arad
(1-3) DINAMO Bacău — DINAMO București
(2-0) „U” Cluj — POLITEHNICA Iași
(0-1) A.S.A. Tg. Mureș — PETROLUL Ploiești
(1-0) JUUL Petroșani — ST. ROȘU Brașov
(3-1) STEAUA București — C.F.R. Cluj
(0-4) FARUL Constanța — „U” Craiova

ETAPA A XIX-A, 29 MARTIE
(0-1) POLITEHNICA Iași — DINAMO Bacău
(0-2) ST. ROȘU Brașov — RAPID București
(1-1) F.C. ARGES Pitești — „U” Cluj
(1-2) PETROLUL Ploiești — FARUL Constanța
(3-2) DINAMO București — STEAUA București
(1-4) C.F.R. Cluj — CRISUL Oradea
(0-2) „U” Craiova — A.S.A. Tg. Mureș
(0-1) U. T. Arad — JUUL Petroșani

ETAPA A XX-A, 5 APRILIE
(1-10) A.S.A. Tg. Mureș — STEAUA București
(1-3) JUUL Petroșani — F. C. ARGES Pitești
(1-1) RAPID București — U. T. Arad
(0-1) POLITEHNICA Iași — C.F.R. Cluj
(1-2) DINAMO Bacău — „U” Craiova
(1-2) DINAMO București — ST. ROȘU Brașov
(2-1) FARUL Constanța — CRISUL Oradea
(2-2) „U” Cluj — PETROLUL Ploiești

ETAPA A XXI-A, 12 APRILIE
(2-1) ST. ROȘU Brașov — „U” Cluj
(1-1) „U” Craiova — POLITEHNICA Iași
(2-1) CRISUL Oradea — A.S.A. Tg. Mureș
(1-3) U. T. Arad — FARUL Constanța
(0-2) C.F.R. Cluj — RAPID București
(2-2) F. C. ARGES Pitești — DINAMO Bacău
(0-1) PETROLUL Ploiești — DINAMO București
(0-1) STEAUA București — JUUL Petroșani

ETAPA A XXII-A, 19 APRILIE
(0-1) JUUL Petroșani — PETROLUL Ploiești
(0-0) DINAMO Bacău — C.F.R. Cluj
(1-2) POLITEHNICA Iași — STEAUA București
(0-1) RAPID București — „U” Craiova
(1-3) „U” Cluj — U. T. Arad
(0-0) FARUL Constanța — A.S.A. Tg. Mureș
(2-3) F. C. ARGES Pitești — ST. ROȘU Brașov
(0-0) DINAMO București — CRISUL Oradea

ETAPA A XXIII-A, 21 Iunie
(0-3) ST. ROȘU Brașov — POLITEHNICA Iași
(1-4) FARUL Constanța — F. C. ARGES Pitești
(0-0) C.F.R. Cluj — „U” Cluj
(1-2) „U” Craiova — DINAMO București
(4-0) DINAMO Bacău — CRISUL Oradea
(3-3) STEAUA București — RAPID București
(1-1) PETROLUL Ploiești — U. T. Arad
(0-3) A.S.A. Tg. Mureș — JUUL Petroșani

ETAPA A XXIV-A, 28 Iunie
(0-3) C.F.R. Cluj — F. C. ARGES Pitești
(2-4) STEAUA București — ST. ROȘU Brașov
(0-1) A.S.A. Tg. Mureș — DINAMO Bacău
(2-1) DINAMO București — FARUL Constanța
(1-2) POLITEHNICA Iași — PETROLUL Ploiești
(3-3) CRISUL Oradea — „U” Cluj
(3-4) JUUL Petroșani — RAPID București
(1-4) U. T. Arad — „U” Craiova

ETAPA A XXV-A, 1 Iulie
(0-6) U. T. Arad — DINAMO București
(0-1) F. C. ARGES Pitești — POLITEHNICA Iași
(1-3) ST. ROȘU Brașov — CRISUL Oradea
(0-2) RAPID București — A.S.A. Tg. Mureș
(1-1) „U” Craiova — JUUL Petroșani
(0-4) DINAMO Bacău — FARUL Constanța
(1-2) „U” Cluj — STEAUA București
(1-2) PETROLUL Ploiești — C.F.R. Cluj

ETAPA A XXVI-A, 5 Iulie
(0-2) FARUL Constanța — „U” Cluj
(2-2) DINAMO Bacău — PETROLUL Ploiești
(0-1) STEAUA București — „U” Craiova
(1-4) C.F.R. Cluj — ST. ROȘU Brașov
(1-2) DINAMO București — F. C. ARGES Pitești
(0-2) POLITEHNICA Iași — JUUL Petroșani
(0-1) A.S.A. Tg. Mureș — U. T. Arad
(0-3) CRISUL Oradea — RAPID București

ETAPA A XXVII-A, 8 Iulie
(0-3) ST. ROȘU Brașov — A.S.A. Tg. Mureș
(0-1) JUUL Petroșani — FARUL Constanța
(1-2) „U” Cluj — DINAMO Bacău
(2-0) RAPID București — DINAMO București
(0-2) POLITEHNICA Iași — CRISUL Oradea
(0-0) F. C. ARGES Pitești — STEAUA București
(1-2) PETROLUL Ploiești — „U” Craiova
(0-1) U. T. Arad — C.F.R. Cluj

ETAPA A XXVIII-A, 12 Iulie
(1-2) CRISUL Oradea — PETROLUL Ploiești
(1-3) C.F.R. Cluj — DINAMO București
(0-3) F. C. ARGES Pitești — U. T. Arad
(1-1) JUUL Petroșani — DINAMO Bacău
(0-0) RAPID București — „U” Cluj
(0-3) „U” Craiova — ST. ROȘU Brașov
(1-4) A.S.A. Tg. Mureș — POLITEHNICA Iași
(2-0) STEAUA București — FARUL Constanța

ETAPA A XXIX-A, 15 Iulie
(0-8) DINAMO Bacău — STEAUA București
(1-2) CRISUL Oradea — JUUL Petroșani
(0-1) FARUL Constanța — RAPID București
(0-0) „U” Craiova — C.F.R. Cluj
(0-3) DINAMO București — POLITEHNICA Iași
(0-0) „U” Cluj — A.S.A. Tg. Mureș
(0-3) PETROLUL Ploiești — F. C. ARGES Pitești
(0-1) U. T. Arad — ST. ROȘU Brașov

ETAPA A XXX-A, 19 Iulie
(2-2) F. C. ARGES Pitești — „U” Craiova
(2-4) C.F.R. Cluj — FARUL Constanța
(1-2) STEAUA București — CRISUL Oradea
(2-4) POLITEHNICA Iași — U. T. Arad
(1-3) RAPID București — DINAMO Bacău
(0-2) ST. ROȘU Brașov — PETROLUL Ploiești
(1-3) A.S.A. Tg. Mureș — DINAMO București
(1-4) JUUL Petroșani — „U” Cluj

INDIVIDUALIZAREA ANTRENAMENTELOR,

„CHEIA DE BOLTĂ” A PREGĂTIRII JUCĂTORILOR

Fotbalul modern se caracterizează în principal prin aceea că — răspunzând unor cerințe dictate de necesitatea unei continue dezvoltări — promovează principii, metode și mijloace care, parțial sau în ansamblu, își aduc contribuția, corespunzătoare aplicării lor, la înregistrarea ritmică a unor salturi de calitate. Este astăzi, mai mult decât în trecut, preocuparea de a se fundamenta concepții, sisteme sau stiluri, dar traducerea lor în fapt la dimensiunile realității jocului, este de cele mai multe ori frinată de lipsa unei depline înțelegeri a raportului dintre teorie și practică, sau a corelației obligatorii dintre joc și procesul de antrenament. Se ignoră, cu sau fără știință, faptul că randamentul unei echipe depinde în primul rând de pregătirea individuală a jucătorilor, sau că interdependența factorilor procesului de instruire se realizează în baza unei ponderi diferite a elementelor fizice, tehnice, tactice și psihice, în ansamblul comportării individuale și de echipă.

Pe temeiul acestor considerații, se creează în mod firesc convingerea că — deși cunoscut — în practica lucrurilor se aplică insuficient unul din principiile de bază ale fotbalului modern, individualizarea antrenamentului, al cărui efect final rezolvă, aparent paradoxal, problema omogenității unei formații și pe acest suport, aceea a îmbunătățirii valorii colective.

DE LA PARTICULARITĂȚILE INDIVIDUALE ALE JUCĂTORILOR...

Individualizarea ca principiu (a nu se confunda cu antrenamentul individual care constituie o formă de organizare a pregătirii) reprezintă în esență adaptarea la particularitățile fiecărui jucător a procesului de instruire-educție, începând cu sarcinile de lecție și încheind cu mijloacele de realizare a acestora. Când vorbim de particularități individuale —

elemente determinative în structura și conținutul pregătirii — avem în vedere, desigur, deosebirile sub aspect biologic și psihic, existente între jucătorii aceleiași formații.

Diferențierile de ordin biologic. fără îndoială mai evidente, se referă la o serie de indici care conturează profilul fizic al fotbalistului și anume: vîrsta (precizie, vîrsta fiziologică și nu cronologică), în funcție de care jucătorii se eșalonează în categoriile de pregătire începînd de la copii și pînă la seniori; dezvoltarea fizică (înălțime, greutate, robustețe) calitățile fizice de bază (viteza, îndemnarea, forța).

Ținînd seama de aceste elemente, coordonatele procesului de antrenament vor purta în mod obligatoriu amprenta individualizării, grație căreia se creează premisele certe unei valorificări lași a potențelor fiecărui jucător în parte. Și, dacă în ceea ce privește vîrsta există astăzi o diferențiere precisă pe eșaloane de pregătire — diferențiere reflectată în conținutul pregătirii — nu trebuie trecut cu vederea că se mai face încă abstracție de particularitățile individuale privind dezvoltarea generală a jucătorilor. Mulți antrenori ignoră faptul că fotbalistii deosebiți ca gabarit se comportă diferit la solicitări egale. Că ceea ce poate fi socotit ca suficient pentru Dan Coe, Pirvu sau Mocanu, de pildă, depășește posibilitățile fiziologice ale unor jucători ca Pop, Deleanu sau Gruber. După cum, cantitatea solicitărilor, considerată normală pentru aceștia din urmă, este, pentru primii, sub nivelul trebuințelor care să le pună în valoare întreaga lor capacitate de efort.

În aceeași idee, apare și necesitatea individualizării în funcție de specificul calităților fizice dominante. Departe de intenția minimalizării ca impoziție a dezvoltării armonioase a jucătorului în cadrul unui proces complex de instruire, nu putem însă renaștea la ideea potrivit căreia — pe fondul unei dezvoltări multi-

laterale — fiecare fotbalist trebuie să-și cultive la limita maximă a potențelor sale, calitățile fizice caracteristice. Aceasta înseamnă pentru Dobrin sau Groza — îndemnare; pentru Dumitrache sau Neagu — deținută și îndemnare; pentru Oblesco sau Lupulescu — viteză și forță, pentru Dinu sau Dumitru — rezistență și îndemnare etc. În cadrul unei echipe, asamblarea diverselor tipuri de jucători se realizează pe compartimente și chiar la nivelul întregii formații, determinînd — de la caz la caz — o anumită manieră de joc, un anumit stil caracteristic.

Mai puțin evidentă, dar nu mai puțin de importanță, este diferențierea jucătorilor determinată de particularitățile de ordin psihic. Temperamentul, caracterul, unele calități morale (voință, curajul, combativitatea) sau capacitatea de încadrare în acțiuni colective, reprezintă elemente care impun o anumită structură a procesului de antrenament, o individualizare în pregătirea jucătorilor. Și aceasta pentru că unii fotbalisti învață mai greu, iar alții mai ușor; că rezistența morală și echilibrul unora contrastează cu slăbiciunile și instabilitatea psihică a altora; că în cadrul unei formații sînt jucători mai mult sau mai puțin tributari spiritului de echipă etc. În această situație, individualizarea vine să împlinească ceea ce nu s-a reușit să se rezolve prin selecție și, în același timp, își propune să înlăture defectele și să stimuleze calitățile în așa fel încît, la nivelul colectivului, suma posibilităților sub raport psihic să asigure o unitate complexă, capabilă să îndeplinească cu succes sarcinile jocului și cerințele performanței.

...LA PARTICULARITĂȚILE SPECIFICE FOTBALISTICE

Atunci cînd vorbim de individualizare în fotbal, este bine să avem în vedere că o serie de

elemente caracteristice sportului rege imprimă procesului de instruire un anumit specific reflectat în structura și conținutul acestuia. Care sînt aceste particularități de care antrenorii trebuie să țină seama în organizarea și desfășurarea antrenamentelor?

● **Numărul foarte mare și diversitatea elementelor tehnico-tactice.** Aceasta presupune, chiar la nivelul primului eșalon divizionar, coexistența activității de perfecționare a diferitelor procedee fotbalistice cu aceea de învățare a altora noi, în condițiile unui raport care să corespundă situației concrete și proprii fiecărei echipe în parte;

● **variația ponderii factorilor antrenamentului în funcție de perioada de pregătire.** În actuala etapă precompetițională, centrul de greutate în munca de individualizare, trebuie să se găsească necondiționat plasat în limitele pregătirii tehnice și tactice;

● **gruparea jucătorilor pe compartimente și diferențierea pe posturi potrivit așezării lor în teren.** Această particularitate, pusă și mai mult în evidență de diversitatea variantelor de organizare a jocului, reclamă o instruire de bază bine individualizată, destinată să diferențieze — în raport cu specificul sarcinilor și a razei de acțiune — pe apărători de atacanți, pe fundași centrali de cei laterali, pe extreme de mijloc și a.s. Specializarea pe compartimente și posturi, impusă de necesitatea unității de acțiune în cadrul unei formații, nu trebuie însă exagerată pînă la asemenea dimensiuni, care ar depăși-o de realitate. Și aceasta, pentru că fotbalul modern — respectînd totuși principiile fundamentale de organizare a echipei în raport cu dinamica generală a jocului — tinde tot mai mult spre universalitatea jucătorilor.

DE LA PRINCIPIUL,

LA MODUL DE ACȚIUNE

Așa cum am văzut, individualizarea își propune, ca efect final al acțiunii sale, îmbunătățirea pregătirii individuale în folosul randamentului de ansamblu al echipei. Aplicarea acestui principiu în cadrul antrenamentului sportiv, imprimă instruirii un caracter specific, evidențiat de cîteva aspecte mai semnificative, pe care de altfel ne propunem să le prezentăm în continuare, cu intenția de a ne limita numai la conținutul lor metodic.

În primul rînd, merită a fi menționat faptul că individualizarea este indisolubil legată de pla-

nificarea curentă și de perspectivă a pregătirii. Acest lucru obligă pe antrenori să cunoască, înainte de toate, profilul real al jucătorilor săi și să le determine cu competență calitățile și mai ales defectele care vor face obiectul unei instruiți speciale.

În al doilea rînd, trebuie arătat că influența individualizării se răsfrînge direct asupra formelor de organizare a pregătirii (ciclul săptămînal și lecție de antrenament) precum și a mijloacelor sale de realizare. În mod practic, aceasta se referă la alegerea cu atenție a exercițiilor și folosirea lor în cadrul antrenamentelor, cu indicații metodice în ceea ce privește intensitatea efortului, ritmul de execuție, numărul și durata repetărilor.

În sfîrșit, este bine să reținem că individualizarea influențează și metodele instruirii. Aceasta înseamnă, de pildă, că în timp ce pentru unii jucători exersarea se aplică sub forma unor multiple repetări stereotipe, pentru alții exercițiile pot fi alcătuite din serii de complexe (procedee tehnico-tactice) executate cu o frecvență de repetare mai redusă.

Dar, principiul individualizării acționează și dincolo de aria de manifestare a formelor obișnuite de organizare a pregătirii. Și aceasta pentru că necesitatea utilizării ei apare ca o condiție a reușitei într-o serie de alte situații pe care ni le oferă practica fotbalistică și anume: în activitatea de încălzire dinaintea jocului, de terminînd conținutul, intensitatea și durata acesteia; în recuperarea ecelor accidentați; în pregătirea diferențiată cu jucătorii din loturi; în munca de instruire a sportivilor cuprinși în procesul de învățămînt și în aceea cu tineretul și elementele de perspectivă.

Cu alte cuvinte, afirmația potrivit căreia individualizarea reprezintă cheia de boltă a pregătirii jucătorilor, își găsește pe deplin justificarea și sensul ei practic de valorificare superioară a potențelor umane la nivelul performanței sportive. Astăzi, cînd aproape fără deosebire, echipele noastre, divizionare au înregistrat remarcabile progrese în ceea ce privește capacitatea de efort și organizarea jocului, individualizarea este chemată nu numai să consolideze cîștigurile realizate, ci să asigure și tehnici fotbalistice condițiile necesare perfecționării ei, pentru ca pe această bază, să se poată realiza în viitor o mai justă eșalonare a valorilor individuale și colective.

C. BRAUN-BOGDAN
antrenor emerit
Mihai IONESCU

JUANITO
TRANSMITE

● Federația de fotbal din S.U.A. a invitat pe toate cele 16 reprezentative calificate la turneul final al C.M. să efectueze o parte din pregătiri în localitatea de sporturi de iarnă Colorado Springs. Belgia și Israel sînt primele reprezentative care au acceptat invitația, celelalte așteptînd să primească informații suplimentare, după care vor lua o hotărîre.

● Un reputat astrolog brazilian a prezis că anul 1970 va aduce următoarele noutăți în lumea fotbalului: 1) Brazilia va fi finalistă în Mexic, dar nu va câștiga titlul suprem. 2) După C.M. Pele va deveni un important om politic.

● Judecînd după numărul selecționării în echipa națională se pare că Alf Ramsey va prezenta în Mexic echipa cu cea mai mare experiență. Afirmarea este sprijinită pe faptul că numai cei șapte „supraviețuitori” din campania 1966 (Banks, B. Moore, Jackie și Bobby Charlton, Alan Ball, Peters și Hurst) însumează 354 selecționări!

● În grupa a II-a, cele mai mari șanse de calificare le au, după majoritatea specialiștilor, reprezentativele Italiei și Uruguayului. Suediei i se prevăd mai puține șanse, dar este bine de știut că din cele șapte înțîniri pe care le-a susținut cu Italia de-a lungul timpului, ea a pierdut o singură dată. Și aceasta s-a petrecut la... 1 iulie 1912. Deci, cu 56 ani în urmă!

● Unul dintre antrenorii reprezentativei mexicane, Xavier La Torre, e de profesie inginer constructor. Acesta este... implicat într-un mare proces privind responsabilitatea prăbușirii unei biserici sub ruinele căreia și-au găsit moartea 19 persoane, altele 25 fiind grav rănite.

● Lojile stadioanelor din Guadalajara, Leon și Puebla au fost închise încă înainte de terminarea construirii lor. Carlos este și faptul că termenul de încheiere este de... 93 ani și că sumele așezate rezultate au permis terminarea lucrărilor care mult timp au stat sub semnul intrărilor.

● Comisia de presă de pe lângă F.I.F.A. — alcătuită din francezii J. Ferran, belgienii A. Gerhardt, belgianul A. Herbaux, italianul G. Bardigotto, împreună cu luxemburghezul R. Courte, secretar F. I. F. A. — a vizitat cu cîva timp în urmă, instalațiile care vor fi puse la dispoziția ziariștilor acreditați la C.M. și le-a găsit în perfectă stare.

● Un mexican în echipa Suediei? Da, dar este vorba de un suedez de... export într-adevăr, internaționalul Danielsson, care anul trecut mai juca la... Ajax Amsterdam, activează de cîteva luni la clubul mexican Toluca și antrenorul Bergmark intenționează să-l folosească în reprezentativa Suediei.

● Un serios conflict opune la ora actuală comitetul de organizare a C.M. din Mexic și asociația agenților de voiaj din această țară. Asociația sus-aminată a protestat vehement împotriva faptului că li s-a redus cu aproximativ 5.000 bucăți cota de bilete contractată, ceea ce le face să nu-și mai poată respecta obligațiile încheiate. Comitetul de organizare refuză să satisfacă cererea acestora deoarece, pretinde că s-a achitat de toate obligațiile contractuale. Asociația s-a adresat F.I.F.A. pentru a rezolva conflictul.

În momentul în care apar aceste rânduri, elevii lui Ștefan Boșkov se pregătesc să se înalțeze în țara lor, după un turneu de trei săptămîni, în Mexic și Peru, aceasta din urmă una din adversarele echipei Bulgariei în grupa a IV-a a turneului final C. M.

Acest turneu a însemnat a doua etapă din planul de pregătire al fotbalistilor bulgari. Prima a constituit-o cantonamentul din luna ianuarie în stațiunea de iarnă Belmeken din Munții Rodopi, situată la o altitudine asemănătoare (2050 m) cu aceea a orașului Leon, unde vor avea loc meciurile grupei a IV-a. Aici, la Belmeken, Boșkov — împreună cu un grup de specialiști — a făcut un prim studiu asupra influenței marii altitudini asupra organismului jucătorilor în timpul antrenamentelor. Turneul în Mexic și Peru i-a permis să-și completeze observațiile și concluziile, în baza cărora va continua pregătirea lotului reprezentativ.

Boșkov nu lasă nimic la voia întâmplării, cu atât mai puțin acum cînd echipa sa se numără — pentru a treia oară consecutiv — printre cele 16 finaliste ale „Cupelor Jules Rimet”.

ÎN ULTIMUL MECI...

Pornită drept favorită a grupei a VIII-a a preliminariilor, reprezentativa Bulgariei a avut destule emoții pe parcurs. A debutat cu o victorie (2-0) asupra Olandei și apoi a ieșit cu fața curată (1-1) din meciul-relu în Olanda. A trecut mai ușor decît se aștepta de hopul cu Polonia la Sofia. Un 4-1 net i-a mărit considerabil șansele. A urmat însă o scădere de formă, de randament și abia a reușit să realizeze un 2-1 asupra Luxemburgului la Sofia, după ce echipa ducelui fusese surclasată în Polonia (0-1). Era semnalul unor emoții puternice în finalul preliminariilor. Neliniștea s-a dovedit justificată. La Varșovia, Lubanski, Jaroski, Deyna et Co. au fost necruțători, luîndu-și o revanșă netă (3-0) și făcînd astfel din echipa lor un pretendent la calificare. Cu o condiție însă: selecționata bulgară să facă măcar un meci nul la Luxemburg pentru ca, la egalitate de puncte, să dispute un baraj. Dar, oricît de decisiv a fost meciul cu Luxemburg, oricîtă teamă au avut Asparuhov, Iakimov și colegii lor, valoarea și-a spus cuvîntul în acest ultim meci și victoria cu 3-1

a adus echipei lui Boșkov mult dorita calificare.

ADEPTII AI JOCULUI OFENSIV

Această nouă calificare pentru turneul final C.M. a echipei Bulgariei constituie, de fapt, un lucru normal, conform evoluției din ultimii ani a fotbalului din țara vecină. Progresele sale pe plan tehnic, tactic și atletic, în pas cu evoluția fotbalului pe plan mondial, au înscris echipa lui Boșkov pe lista finalistelor.

Jucător de valoare europeană pe timpul lui, un mijlocas ofensiv prin excelență, Ștefan Boșkov a rămas un îndrăgostit de fotbalul ofensiv și acest spirit l-a imprimat și echipei. Jocul său păstrează amprenta acestui stil. Fără să neglijeze securitatea propriei porți, echipa

Bulgaria — finalistă a turneului din Mexic — salufind publicul

își bazează jocul pe „o apropiere a liniilor, pe o grupare constantă a jucătorilor, deci un joc scurt, precis, dens, care însă, prezintă — prin forța unor astfel de caracteristici — inconvenientul unei înecetării a ritmului” — cum remarca, în „France-Football”, confratele parizian J.-Ph. Relhacker.

Alte caracteristici de joc: ● Combinațiile în trei, lucru triunghiular, cu manevre abile, bazate pe trioul: Iakimov (28 de ani, 53 selecționări), excepțional tehnician și tactician, conducătorul de joc — Bonev (23 ani, 19 A), care joacă retras, dar participă des la finalizări — Asparuhov (26 ani, 43 A), tehnic, elegant în joc, foarte eficient, cu un magistral joc de cap. În acest terțet este de fapt esența jocului ofensiv al echipei.

● Organizarea jocului pe

pean — reprezintă forța de atac și de finalizare.

INTENȚIILE LUI BOȘKOV

Numind pe acești jucători, conturăm de fapt schelul echipei pe care o preconizează Boșkov pentru Mexic: Simeonov (23 ani, 25 A) — Salamanov (23 ani, 23 A), I. Dimitrov, Jecov, Aladjov (21 ani, 4 A) sau Gaganelov (28 ani, 37 A) — Penev, Iakimov — Dermendjiev (28 ani, 30 A), Bonev, Asparuhov, Jekov. Cum se vede, o formație bazată mai mult pe jucători cu mare experiență competițională, datorită carierei îndelungate.

Lotul este completat cu: portarul Filipov; fundașii Galdarski, Zafirov, B. Kolev, mijlocasii T. Kolev, Nikodimov, Davidov, înaintașii Popov, Mitkov, A. Mihailov, Veselinov, Marasliev, Petkov, Gheorghiev, Marinov.

vestea cu satisfacție, dar n-au alunecat pe panta optimismului exagerat. Pentru ei, R.F. a Germaniei

este favorita grupei a IV-a, dar nu-și subestimează propriile șanse de calificare. „Vom fi pe deplin satisfăcuți dacă ne vom număra printre cele opt echipe calificate pentru sferturile de finală” — a subliniat președintele federației bulgare, Donski. Si acesta este obiectivul pe care și l-a fixat Boșkov pentru Mexic: de data aceasta, Bulgaria să intre în primele opt. În acest scop și-a elaborat programul de pregătire cu care Boșkov speră să obțină calificarea, alături de R. F. a Germaniei.

DE LA 16 LA 8

Cînd au aflat cu cine fac parte în grupă, jucătorii și oficialii bulgari au primit

este favorita grupei a IV-a, dar nu-și subestimează propriile șanse de calificare.

„Vom fi pe deplin satisfăcuți dacă ne vom număra printre cele opt echipe calificate pentru sferturile de finală” — a subliniat președintele federației bulgare, Donski.

Si acesta este obiectivul pe care și l-a fixat Boșkov pentru Mexic: de data aceasta, Bulgaria să intre în primele opt. În acest scop și-a elaborat programul de pregătire cu care Boșkov speră să obțină calificarea, alături de R. F. a Germaniei.

Nu-l este teamă de Peru? „Mulțe se scriu, multe se spun despre această echipă, dar ce este adevărat vom vedea abia în Mexic” — a spus Boșkov înainte de plecarea în turneul recent întreprins.

Pe scurt — activitatea viitoare a selecționabililor:

● campionatul își va începe returul în primele zile ale lui martie și va fi întrerupt, după nouă etape, la 26 aprilie;

● jocuri internaționale: 8 aprilie cu Franța la Rouen, 3 mai cu U.R.S.S. și 13 mai cu Grecia în Bulgaria;

● scurte cantonamente periodice.

Apoi, plecarea în Mexic, la marea confruntare mondială.

PREZENȚE C.M.

1930 : n-a participat.
1934 : eliminată în preliminarii (1-4 și 1-4 cu Ungaria, 1-6 cu Austria).
1938 : eliminată în preliminarii (1-1 și 0-6 cu Cehoslovacia).
1950 : n-a participat.
1954 : eliminată în preliminarii (1-2 și 1-3 cu România, 1-2 și 0-0 cu Cehoslovacia).
1958 : eliminată în preliminarii (2-1 și 7-0 cu Norvegia, 1-4 și 1-2 cu Ungaria).
1962 : calificată în turneul final (în preliminarii: 0-3, 1-0 și 1-0 cu Franța, 2-0 și 3-1 cu Finlanda; în turneul final: 0-1 cu Argentina, 0-0 cu Anglia, 1-6 cu Ungaria).
1966 : calificată în turneul final (în preliminarii: 4-0 și 2-1 cu Israel, 3-0, 0-5 și 2-1 cu Belgia; în turneul final: 0-2 cu Brazilia, 0-3 cu Portugalia și 1-3 cu Ungaria).
1970 : calificată în turneul final (în preliminarii: 2-0 și 1-1 cu Olanda, 4-1 și 0-3 cu Polonia, 2-1 și 3-1 cu Luxemburg).

● PREPARATIVE LA „GRAN HOTEL” ● ECHIPA ROMÂNIEI — PATRONATĂ DE F.C. GUADALAJARA
● UN INTERESANT SONDAJ...

ÎN ACESTE ZILE, LA GUADALAJARA

CORRESPONDENȚĂ SPECIALĂ

La Guadalajara, orașul care va găzdui grupa cea mai echilibrată, cea mai interesantă și cu cele mai sonore nume, agitația în jurul marilor întreceri care vor avea loc acolo este mult mai mare decît s-ar fi crezut.

Din clipa în care s-a știut că la Guadalajara vor juca echipele Angliei, Braziliei, României și Cehoslovaciei, zeci de reprezentanți

ai birourilor de voiaj au sosit cu trenurile, cu avioanele sau în automobile spre a prospecta terenul și a reține locuri pentru turiști. Majoritatea lor o constituie reprezentanții societăților braziliene care vor da „grosul” turiștilor.

A intervenit și aceea a prinsă dispută pentru obținerea hotelului „Hilton”, între federațiile engleză și braziliană, dispută câștigată de insulari. Ea a continuat și pe planul reținerilor de camere pentru suportorii celor două formații, agenții de voiaj aflîndu-se — în mai multe cazuri — la concurență. În fine, după destulă gălăgie și agitație, se pare că lucrurile s-au aranjat. Cei peste 30.000 de turiști din Brazilia și Anglia au asigurate locuri de dormit și condiții de alimentație bune.

Ne-am interesat în mod special de preparativele de la „Gran Hotel”, reședința delegației sportive române. Pot să vă dau informații interesante. Direcția hotelului a comandat zeci de fanioane cu culorile românești, pe benzile magnetofonului care transmise muzică în toate camerele au

fost înregistrate frumoasele melodii cîntate de orchestra ansamblului „Ciocirlia” cu prilejul turneului său în Mexic, turneu care s-a bucurat de un foarte mare succes. Un capitol important și delicat în același timp îl reprezintă asigurarea unei alimentații cu nimic diferită de aceea de acasă. În bucătăria hotelului se discută intens. Din primele informații furnizate de vicepreședintele Federației române, Ion Balas, se cunosc preferințele jucătorilor. Bucătarul șef face chiar... antrenamentele spre a reuși la perfecție mîncărurile, în eventualitatea că delegația română nu va veni cu un coleg de la București.

Echipa României va fi patronată de cel mai important club din oraș, F.C. Guadalajara — clubul campion al Mexicului; de notat că, — prin aceasta —

narea majoritate a iubitorilor fotbalului din oraș vor fi de partea reprezentativei române. Pe tot timpul șederii sale la Guadalajara, membrii comitetului director al clubului vor fi la dispoziția delegației române; de altfel, așa cum s-a anunțat, fotbalistii români vor efectua antrenamentele pe stadionul clubului.

Un sondaj efectuat de ziarul „La Prensa” din Ciudad de Mexico în toate orașele care găzduiesc grupe ale turneului final a dat, pentru Guadalajara, următoarele rezultate. La întrebarea: cine va câștiga grupa a treia? — 70% dintre cei 1000 de cetățeni ai orașului au răspuns — Brazilia. La întrebarea: cu ce echipă veți ține? — 65% s-au declarat suportorii echipei României, „cea mai tinăra și mai simpatice” formație a seriei, cum declara unul dintre cei întrebați.

GONZALEZ RUZ

24 februarie

AICI SE VOR ANTRENA FINALIȘTII

Comitetul de organizare a campionatului mondial a făcut cunoscut că toate finalistele — exceptînd echipa sovietică — și-au ales terenurile de antrenament, după cum urmează:

GRUPA I (Ciudad de Mexico): Mexic — Centrul de aptitudini; Belgia — terenurile „America” și „Reforma”; Salvador — terenul „Sunbeam”.

GRUPA A II-A (Puebla—Toluca): Uruguay — „Covadonga Club” (Puebla); Israel — Centrul sportiv de la Naucalpan și terenul de antrenament „Toluca Club” (Toluca); Italia — Centrul sportiv al Institu-

tutului de asistență socială de la Naucalpan; Suedia — centrul sportiv „General Motors” (Toluca).

GRUPA A III-A (Guadalajara): România — terenul clubului „Guadalajara”; Anglia — terenul clubului „Atlas”; Cehoslovacia — centrul sportiv „Fray Pedro de Gante”; Brazilia — Centrul sportiv „La Providencia”.

GRUPA A IV-A (Leon): Peru — terenul „The Tanners”; Bulgaria — „Cetatea sportului”; Maroc — terenul Institutului de asistență socială; R. F. a Germaniei — terenul clubului „León”.

ASTĂZI:

SOCCERUL SUD-AMERICAN

Am de mare este pasiunea pentru fotbal a latino-americanilor încât acesta constituie sportul național în multe țări din America de Sud, cu excepția, poate, a Venezuelei, unde „baseball-ul” este mult mai popular. Putem spune că fotbalul sud-american coexistă între două extreme, fiind înconjurat întotdeauna de o fervoare populară, utit pe maidane, cit și pe marile și moderne stadioane.

Continental pe care trăiesc și eu a trăit satisfacția cuceririi de patru ori a „Cupei mondiale”: de două ori Uruguay (1930 și 1950) și de două ori Brazilia (1958 și 1962). Ocupându-mă acum de fotbalul Americii de Sud vă voi vorbi de țările cele mai reprezentative: Uruguay, Argentina, Peru și Mexic. Nu putem omite nici Salvadorul, reprezentanta Americii Centrale în viitorul campionat mondial. Las la o parte țara mea Brazilia, entitate fotbalistică aparte, totuși, în peisajul fotbalistic sud-american.

Plină de jucători excelenți, ale căror calități tehnice au fost comentate pe larg în toate colțurile lumii, Argentina nu a reușit calificarea la viitoarea finală a Cupei mondiale. De ce? O fi subestimat oare fotbalul bolșevic și pe cel peruvian? Să-i lipsească oare fotbalului argentinian o bună organizare? Or fi acordat jucătorii argentinieni mai multă atenție partidelor dintre cluburi decât jocurilor selecționatelor? Să se fi pus oare interesele cluburilor mai presus decât cele generale, ale fotbalului național? Să fie suma tuturor acestor factori?

Spun sincer că nu știu. Ceea ce pot afirma cu toată convingerea este faptul că fotbalul argentinian se poate împărți în două etape: înainte și după 1958. În prima etapă, această țară a trecut printr-o perioadă de aur, de mari victorii. Pînă și fotbalul brazilian datorază mult celui argentinian prin jucătorii și antrenorii pe care i-a importat. După 1958, o dată cu eșecul din Suedia,

fotbalul argentinian cunoaște diferențe de nivel notorii: excelent cînd a cucerit „Cupa națiunilor” în fața selecționatelor Braziliei, Angliei și Portugaliei; satisfăcător în 1966, decepționant prin eliminarea lui din finala actualei ediții a campionatului mondial. În altă ordine de idei, se observă un paradox: echipele Racing și Estudiantes La Plata cîștigă Cupa mondială inter-cluburi, iar independent de ajunge în finala acestei mari competiții. De aici concluzia că dificultățile intervin numai atunci cînd este vorba de alcătuirea selecționatelor.

Uruguay, cu toate că se bazează numai pe două mari cluburi (Nacional și Penarol), posedă un fotbal care își face din ee în ce mai mult simțită prezența în turneele internaționale. Echipa Uruguayului joacă cu pase rapide, jucătorii căutînd cu succes spațiile goale lăsate de apărarea adversă. Se poate întîmpla ca fotbalul uruguayan să nu aibă în prezent cea mai bună formă, dar trebuie relevată hotărîrea cu care jucătorii știu să învingă dificultățile. Eliminînd Bolivia și Argentina, echipa Perului a demonstrat cea mai extraordinară evoluție pe acest continent. Succesele se datorează în mare parte bunei organizări a selecției. O contribuție substanțială la formarea actualei selecționatelor a adus-o otit specialistul brazilian Waldir Pereira, cunoscutul Didi, colegul meu de echipă din anii 1958 și 1962. După ce a asimilat în mare măsură spiritul de organizare al brazilienilor, la care s-a mai adăugat și experiența trăită la Stockholm, și Santiago de Chile, precum și la cluburile Fluminense și Botafogo, Didi a reușit să le-o însușească unui pumn de jucători din care remarc pe Milfin, Gallardo și Chumpitaz. Și-a format astfel o echipă care a căpătat destulă experiență jucînd în eliminătorii cu un admirabil spirit colectiv și demonstrînd o bună pregătire fizică.

Pele redactînd suita articolelor pe care o publicăm

Mexicul, ca țară gazdă a C.M., nu va fi ușor de învins. Tradiția ne arată că selecționatele țării-gazdă au obținut întotdeauna rezultate bune. În 1930 Uruguay, ca țară gazdă, a cucerit cupa. Același lucru l-au făcut și italienii cu patru ani mai tîrziu. În 1960 Brazilia este vicecampioană. Chile se clasifică pe locul III în 1962 iar Anglia în 1966, cucereste cupa pe teren propriu. Făcînd abstracție însă de avantajul terenului, trebuie să recunoaștem că mexicanii au evoluat mult în materie de fotbal. Dacă e adevărat că nu posedă un mare număr de jucători de elită, ei suplinesc această lipsă cu o extraordinară vitalitate și un admirabil joc de echipă. Mexicanii au învățat mult de la specialiștii străini, în majoritatea lor brazilieni și argentinieni, și și-au creat un stil propriu, vibrant, bazat și pe un entuziasm contagios. Altitudinea mărșănd, orarul întîlnirilor sînt factori de care jucătorii mexicanii vor ține seama și vor căuta să-i

fructifice. Se vor adăuga, de asemenea, suporterii locali, care vor ocupa majoritatea locurilor din stadioanele mexicane.

În ceea ce privește fotbalul din Salvador, nu pot afirma mare lucru deoarece n-am văzut nici o dată o echipă din această țară.

Echipele din Uruguay, Peru, Mexic, Salvador și Brazilia, vor fi prezente la marea sărbătoare a fotbalului mondial încercînd încă o dată să aducă în această parte a lumii minunata „Cupă Jules Rimet”.

Am încercat să trec în revistă fotbalul european și pe cel sud-american. Ar fi cazul acum să evidențiem diferența fundamentală care le separă. După părerea mea, în timp ce la fotbalul sud-american potențialitatea este extrasă din capacitatea individuală a fiecărui jucător, fotbalul european își datorește forța, cu precădere organizării sale generalizate.

(La numărul viitor: despre campionatele mondiale.)

NOUTĂȚI DIN
FOTBALUL
PORTUGHEZ

În Portugalia, returul campionatului este în plină desfășurare; după eliminarea din competițiile europene a cluburilor fruntașe — cu excepția echipei studențești — din Coimbra, ACADEMICA atenția amatorilor de fotbal este concentrată asupra întrecerilor cu caracter intern.

Fruntașa clasamentului, SPOR-TING, și-a consolidat, se pare definitiv, șansele de a deveni campioană. Cele opt puncte care o despart de cea de-a doua clasată, VITORIA Setubal, nu mai pot fi recuperate nici de aceasta, nici de marele rival al Sportingului, BENFICA, trecută după ultima etapă pe locul trei (cu un joc mai puțin). Afiată într-o formă impresionantă, fruntașa clasamentului a câștigat un meci greu în deplasare, eu F. C. Porto, proaspăt întorsă din Brazilia unde a smuls un meritos rezultat de egalitate în fața echipei Sao Paulo F. C. Infringerea echipei din Porto a avut loc în prima zi de activitate a noului antrenor al acesteia, Tom Docherty, venit de la echipa engleză Aston Villa. După părerea antrenorului echipei Sporting, F. Vaz, forma bună a lui Nelson, Damasc, Hilario și a celorlalți jucători pe care-i conduce le va asigura timp de cel puțin patru ani poziția de lider al campionatului național.

Tinara echipă Vitoria Setubal și-a continuat neîntrerupt ascensiunea în ale cărei începuturi am fost martori și noi, în meciul cu Rapid. Considerată de unii drept cea mai puternică echipă portugheză de astăzi și care practică fotbalul cel mai spectaculos, Vitoria Setubal luptă de la egal la egal cu vechia „regină” a fotbalului portughez, Benfica. Ceneçao, Tome, Vitor, Baptista și Arcaño sînt principalele figuri ale meciurilor frumoase la care vin să asiste cu regularitate chiar spectatori din Lisabona.

Benfica trece în prezent printr-o gravă eriză. Evoluției nesemnificative, distanțării tot mai accentuate de lider în clasament, li s-au adăugat, după „casul Eusebio”, neașteptări: accidentări, suspendări, incidente. La 25 ianuarie, în cursul meciului cu echipa Belemenses, desfășurat acasă pe stadionul Luz, arbitrul a eliminat pentru joc dur doi jucători ai echipei gazdă: Torres și Malta da Silva; înfuriat, suporterii au invadat terenul în urmărirea arbitrilor, salvat însă grație intervenției oportune și laudabile a internaționalului Toni (Benfica). Ca urmare, federația a aplicat clubului unele pedepse (iar acesta jucătorilor), iar stadionul Luz a fost suspendat. Afiată în centrul criticilor, echipa s-a afundat și mai mult în derută pierzînd duminică (trecută în fața unei echipe șterse, C.U.F., cu 0-1. Conducătorii clubului, la inițiativa lui Francisco Calado, au folosit „această picătură care a umplut paharul” dînd publicității un comunicat laconic, prin care se anunța desfacerea, prin acord reciproc, a contractului cu cei doi antrenori, Otto Gloria și Fernando Cabrita. Îndeplinirea cunoscutului antrenor brazilian, la un an și două luni după revenirea lui la cîrmă echipei, a stîrnit senzații, mai ales că asemenea gesturi spectaculoase nu erau obișnuite la Benfica. După ce a condus, cu un cert succes, majoritatea echipelor mari din Portugalia și alte două echipe europene (Olympique Marseille și Atletico Madrid), cel mai bun antrenor actual al Portugaliei va căuta probabil să reia tranzațiile — întrerupte — cu F. C. Napoli sau — va reveni la echipa lui, Vasco da Gama, care nu a înecet să-l solicite. Contractul lui Otto Gloria urma să expire în iulie, fără însă ca una din părți să fi manifestat dorința de a-l prelungi. În urma situației create în prezent, a fost desemnat ca antrenor ad-interim jucătorul José Augusto, mulți ani internațional, și proaspăt absolvent al unui curs de antrenori. Calm și bun cunosător al echipei în ansamblu și a fiecărui jucător în parte, José Augusto continuă să joace în echipa de rezervă. După o săptămână, și-a făcut prima apariție ca antrenor, la meciul de rezervă Benfica-Belemenses. Cînd a apărut pe țasă, doi cunoscuți internaționali componenți ai echipei de rezervă a Sportingului, portarul Carvalho și Alexandre Baptista, adversarii lui de miercură trecută, au venit și l-au îmbrățișat. Deși activitatea lui José Augusto ca antrenor va fi de scurtă durată, el își propune să aplice în acest răstimp mai multe idei personale. Între timp, s-a renunțat la perspectiva aducerii unui antrenor englez, avîndu-se în vedere dificultățile de limbă; dintre antrenorii de limbă neo-latină, cel mai des este amintit numele lui Di Stefano, reîntors de cînd în Spania după debutul său de antrenor în Argentina, unde a condus la titlu echipa Boca Juniors.

După infrîngerea cu 3-0 suferită la Paris în fața selecționatelor franceze, echipa de juniori a Portugaliei a invins categoric cu 4-0 pe stadionul Alvalade din Lisabona, la 5 februarie, selecționata Spaniei. Cele trei reprezentative își dispută dreptul la calificare pentru turneul final U.E.F.A.

Forma excelentă a echipelor de club Sporting și Vitoria Setubal, speranțele într-o revenire spectaculoasă a Benficii și constituirea unei echipe valoroase de juniori sînt pentru portughezi izvoare suficiente de optimism înaintea meciului cu Italia din 10 mai și, mai tîrziu, pentru o comportare mai fericită în campania pentru Munchenă.

T. LAURENȚIU

POPULARUL „JADOT”

Congo-Brazzaville este un rezervor inepuizabil de talente fotbalistice. Există în această țară cluburi a căror vocație este arca aceea de a lansa celebrități. Printre aceste cluburi se numără și „Diabolii negri” din Brazzaville. Nu o dată jucătorii acestui club au luat drumul străinătății, în special al Franței. Cel mai popular au fost Boniface Massengo, Cle-

ment Massengo, Ange Babouilla, Jean Marie Loukoki și Robert Ndoudi.

De curînd, un alt fotbalist — Germain Dzabana (supranumit și „Mareșalul Jadot”) a început să străluească prin titlul său deosebit. Fiecare din gesturile sale este urmărit „cu lupa” și comentat cu lux de amănunte. Un meci fără Jadot este de neconcepțut, gîndesc suporterii echipei în care joacă. În vîrstă de 25 de ani, 1,71 m. și 68 kg., Jadot posedă o forță deosebită de pătrundere, plăcîndu-i foarte mult să marcheze goluri. De altfel și reunește calități pentru așa ceva. Se demarcă, dribblează și pasează foarte rapid, fiind în același timp un jucător deosebit de rezistent. Adesea, internaționalul Jadot se amuză. Îi place să joace pentru ei însuși, pentru public și numai după aceea pentru echipă. Nu o dată, ajuns cu mingea în careul advers, intr-o poziție ideală de a marca, Jadot se oprește așteptînd atacul unui alt fundaș pentru a-l dribla și pe acesta. De pe marginea terenului, bineînțeles, antrenorul strigă furios la el. Dar acesta continuă să se amuze și amuză și pe suporteri. Un antrenor vest-german — Otto Westphal — văzîndu-l jucînd, a declarat despre el: „Jadot este la fel de b... ca și marile vedete ale fotbalului sud-american. Poate juca în orice echipă de club din Europa”.

Cum a devenit Germain Dzabana fotbalist? Intotdeauna, povestește el, a visat să devină un jucător ca Clement Massengo sau Loukoki. A jucat pe stradă sau oriunde era posibil iar în 1962 a ajuns, în sfîrșit, la clubul „Diabolii negri”. Cu această echipă a cîștigat după aceea, de două ori consecutiv campionatul țării sale. În 1964 a devenit internațional, numărul selecționatelor în reprezentativa țării depășind cifra 37. În afara fotbalului, Jadot este de o simplitate contagioasă, taciturn, ascultător. Sfîdează alcoolul. Iubește însă muzica modernă și cinematograful.

CINE E SANDRO VITALI?

Cine e acest avid de goluri, care îndrăznește să-l sfideze pe Riva?

Deși acum Riva este omul de care se leagă cele mai multe speranțe ale Italiei pentru turneul final al C.M., ni se pare oportun să vorbim și despre tînrarul care-i calcă pe urme, care-i face cea mai mare concurență la titlul de „golador”.

Vitali s-a născut acum 24 de ani în provincia Ferrara, într-o mică localitate numită Bolognina. Este fiul unui fost jucător de fotbal de Divizia B. A început să joace mai tîrziu în orașul natal, apoi la Bologna. Dar cum... „nimic nu e profet în țara lui”, clubul Bologna nu l-a reținut în lotul său și Sandro, care dovedește reale calități, pleacă la Catanzaro în Divizia B, apoi la Catania și în fine, la Vicenza.

Și actualmente, ca și cum ar dori să arate conducătorilor bolognezilor eroarea lor, după o stațiune destul de slabă (1968-69), iată-l devenind o veritabilă stea în acest sezon în care se situează la conducerea clasamentului golgeterilor campionatului italian! La Lanerossi din Vicenza a devenit un adevărat idol, în cîteva luni de zile. Pe cit de... fluierat era anul trecut, pe atît de laudat e acum! Și, mai ales, i se face o curte teribilă de către conducătorii clubului său actual din „orășul linei”, pentru că Vitali este solicitat și de Milan, la care s-ar putea să plece după acest campionat. De altfel, clubul condus de antrenorul Nereo Rocco a și depus o opțiune de 800 de milioane de lire pentru Vitali, dar conducerea lui Lanerossi oscilează. Iată deci că într-un singur sezon, acțiunile lui Vitali au urcat vertiginos, atîngînd cotele unui Mazzola sau Rivera.

Cu toate aceste succese, Vitali rămîne un băiat liniștit. Evident, nu uită originea sa provincială, duce o viață simplă. Între stadion și casă, unde-l așteaptă o soție adorabilă și fițița lui Clara, de un an și șapte luni.

Care-i sint dorințele, visurile, ambițiile? În această privință, Vitali are idei clare.

„Am avut o dorință mare, dar acum am renunțat la ea: aceea de a juca cu trioul numărul 9 al Bolognei, orașul din care am plecat cu multe regrete. Visul meu? Să fiu luat în considerație de către Valcareggi pentru națională. Știu că e greu să iau locul lui Mazzola sau al lui Anastasi, dar

acum — cînd în afară de echipa A se fac altele alte reprezentative — poate a venit momentul să-mi aducă aminte selecționerii și de mine. Am, dacă se poate spune, dezavantajul că joc într-o echipă care se zbate în periferia clasamentului, dar mă bucur că — chiar în aceste condiții — am reușit să conduc în clasamentul golgeterilor campionatului”.

Se spune în Italia că șansa cea mare a lui Vitali este aceea de a juca alături de marele talent care e brazilianul Cinesinho, un jucător care în ciuda celor 35 de ani ai săi face uneori pe teren adevărate miracole.

Iată ce spune Vitali: „Stiu că A.C. Milan a făcut oferte concrete lui Lanerossi pentru ca în toamnă să fiu transferat la Milano și că între cele două conduceri de club se duc tratative. Eu personal as prefera însă că, dacă va fi să plece, să mă duc la Fiorentina. De ce? Pentru a juca lîngă un jucător de valoarea lui De Sisti. Mi se spune că nici la Milano nu as avea un coechipier de mai mică utilitate ca „om de creație” și mi se dă în acest sens numele lui Rivera. Dar, oriunde m-aș duce la toamnă, nu-l voi putea uita pe Cinesinho, căruia îi datorez acest sezon splendid, în care m-am lansat”.

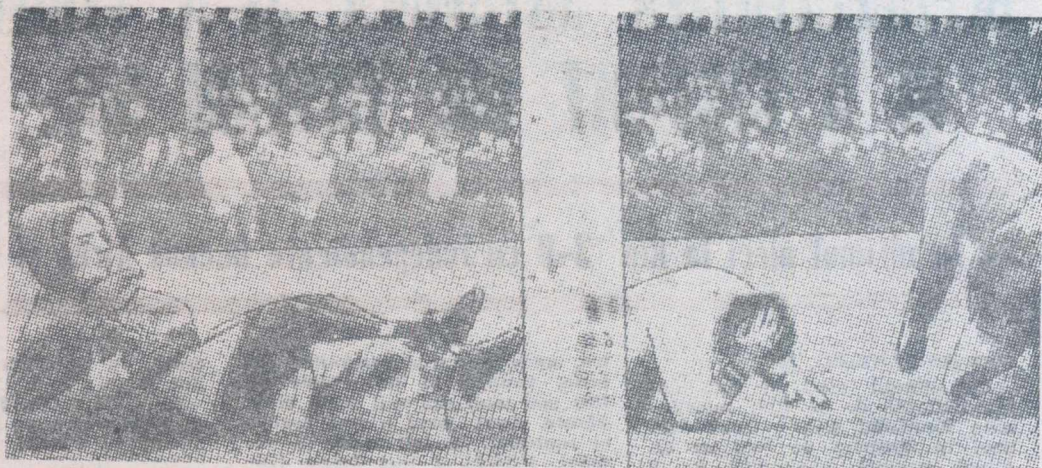
CESARE TRENTINI

Sandro Vitali, o nouă stea, se numără printre cei mai eficace înaintași din campionatul italian

Germain Dzabana sau, mai pe scurt, Jadot

Imagina de mai sus reprezintă un aspect din timpul unui antrenament al cunoscutelor echipe spaniole F.C. Barcelona. Aceasta, după cum se ştie are de curând un nou antrenor, pe englezul Vic Buckingham, care pentru a se face înţeles de către jucătorii în subordine — recurge la serviciile unui interpret, american de origine, pe nume Getman, bun cunosător al limbii spaniole, şi profesor de limbi străine. Getman se achită foarte bine de misiunea sa, dar, la rugămintea lui Buckingham, când au loc şedinţele de pregătire fizică, interpretul execută efectiv programul stabilit de antrenor, pentru a-i da o mai mare eficienţă, astfel că, vrînd-nevrînd, el este la fel de bine pregătit fizic ca şi jucătorii echipei. În prim plan, Buckingham şi Getman.

extern MAGAZIN extern

O REINTRARE SENZAȚIONALĂ

Senzație în Cupa Angliei! Jucînd în deplasare, la Northampton, Manchester United a obținut victoria la un scor neobișnuit: 8-2! Dar nu numai atât. Șase goluri le-a înscris același jucător: faimosul George Best! Notăm că internaționalul nord-irlandez reîntra în această partidă după 28 de zile de suspendare... Și, cum se vede, și-a făcut o reîntregire senzațională. El a marcat patru goluri consecutive, apoi pe celelalte patru le-a împărțit cu Kidd. În fotografia alăturată îl vedeți pe Best înscriind cu capul primul din seria celor 8 goluri. Cei doi performanțe realizate de Manchester United și Best suporterii lor încofăți le-au adăugat însă, o ispravă care a dus pe vreo 15 dintre ei la... poliție. Ei au provocat un scandal enorm la gara din Northampton.

● Pentru acte de indisciplină și declarații inexacte făcute presei, internaționalul maghiar de la Ferencvaros, Gyula Rakosi, a fost suspendat de către clubul său pînă la data de 1 iulie a. e.

● Relansarea fotbalului la Paris prin înființarea unei echipe, Paris F. C., care începînd din anul viitor va participa la campionatul primei divizii, se bucură de cele mai bune auspicii. Intensa propagandă făcută prin radio, televiziune, presă etc. a avut darul să atragă un mare număr de membri cotizanți. Numai într-o singură zi s-au înregistrat peste 9.000 asemenea membri care, cu o cotizație minimă de 25 franci, devin acționari ai clubului organizat pe principiul societății pe acțiuni.

● Aflat cu echipa sa, Partizan Belgrad, în Mexic, portarul internațional Curkovic a declarat: „Mexicanul Ignacio Calderon este cel mai bun portar pe care l-am văzut vreodată. El are o perfectă poziție în poartă. Acționează hotărît și la momentele cele mai potrivite, dirijează perfect apărarea, ceea ce n-am văzut la nici un alt portar”.

● La cursul de arbitri care se va ține la Ciudad de Mexico cu puțin timp înainte începerii turneului final al C. M. tema principală va fi intitulată, „Ce este faultul?” și va fi susținută cu ajutorul unor filme puse la dispoziție de către federația engleză care posedă o bogată documentație de acest fel.

● Cuplul Karl Decker — Robert Kösner, care de anul trecut asigură conducerea tehnică a echipei Rapid Viena, și-a prelungit contractul pe încă doi ani de zile.

● Cele două manșe ale finalei „Cupelor europene a tirgurilor” se vor juca în zilele de 21 sau 22 și respectiv 28 sau 30 aprilie a.e. Amintim că sferturile de finală se vor juca pînă la 8 martie iar semifinalele pînă la 15 aprilie a.e.

● În prezent, celebrul club brazilian Vasco da Gama duce tratative pentru achiziționarea lui Eusebio. În cazul cînd transferul mozambicanului va fi refuzat de către Benfica, atunci se va încerca împrumutarea lui pentru un an sau doi ani.

Să mai spună cineva că meseria de fotoreporter sportiv nu-i lipsită de pericole! Priviți instantaneul! În cursa sa spre poarta adversă, atacantul nu s-a putut opri și a rezultat o ciocnire cu fotoreporterul, aflat la o distanță prea mică față de linia de margine a terenului. „Combatații” sînt la pămînt. Atacantul a primit, se pare, o puternică lovitură în cap; fotoreporterul protejează cu toată grija aparatul de luat vederi.

DUPĂ 7 ANI...

Sînt rare cazurile de mare stabilitate a antrenorilor de fotbal. De aceea, atunci cînd un tehnician reușește să rămînă mai mult timp la un club, faptul este înregistrat ca o performanță, ca un veritabil record. Cu o asemenea ispravă se poate lăuda antrenorul Helmut Johannsen, care a antrenat 7 ani consecutiv aceeași echipă: Eintracht Braunschweig. Un adevărat record. Dar va trece și în al 8-lea an? Iată întrebarea pe care și-o pun amatorii de fotbal din R.F. a Germaniei. Se pare însă, că Johannsen nu pare dispus să cîștige drumul altui club. Se vorbește de Hanovre...

TESTAMENT ÎN FAVOAREA FOTBALULUI!...

Se numea Weston MacLean, un adept al fotbalului. A murit la trei zile după ce și-a sărbătorit împlinirea a 19 ani, lăsînd în urmă un testament prin care economiile sale reveneau... fotbalului. Ultima lui dorință a fost să se institue o distincție care să fie acordată în fiecare an celui mai bun portar junilor din liga de fotbal juniori din Long Islands. Primul care a primit „Distincția MacLean” a fost Steve Goldstein, portarul clubului Deer Park Athletics, care a făcut dovadă de același înalt spirit sportiv ca și donatorul.

PENALTIURILE LUI „RADI”

Cunoscutul internațional iugoslav Radenkovic, care joacă de mai mulți ani la clubul vest-german München 1860, fiind unul dintre marii favoriți ai spectatorilor, a reușit să apere 9 dintre penaltiurile care i-au fost trase. Radenkovic are, acasă, o frumoasă colecție de fotografii care surprind momentele cînd el apără cele 9 lovituri de pedeapsă. „Victimele” lui Radenkovic sînt: Reitgassl, Windhausen (Kaiserlautern), Hermann (Schalke 04), Ulsass (Brunswick), Trimhold (Frankfurt), Emmerich (Dortmund), Hoffmann (Stuttgart), Hellingrath (Hanovra), Netzer (Moenchengladbach). Radenkovic „vinează” acum a 10-a victorie în materie de penaltiuri...

„ANALIZA” LUI RIVA

Ziarul „Corriere della Sera” publică o interesantă caracterizare a atacantului nr. 1 din fotbalul italian, Gigi Riva (Cagliari) în care „squadra azzurra” își pune mari speranțe pentru C.M. 1970.

Dar iată „fizionomia” Riva în cuvinte: valoarea athletică — REMARCABILĂ; rapiditatea — SURPRINZĂTOARE; driblingul — BUN; jocul de cap — PERFECT; șutul cu piciorul stîng — PERFECT; șutul cu piciorul drept — MEDIOCRU; valoarea spectaculară — EXCELENTA; simțul jocului — DISCRET; precizia paselor — BUNĂ; rezistența la șocuri — BUNĂ; curajul — FORMIDABIL.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ORIZONTAL 1) Multiplă campioană a Spaniei, învingătoare în numeroase ediții ale C.C.E. — Divizionară C. finalista a Cupei României. 2) Echipă spaniolă prezentă în actuala ediție a Cupei Cupelor — Cea a României a fost cîștigată de

Steaua. 3) Echipa lui Eusebio, campioana Portugaliei — Rezultat egal. 4) Oraș prezent pentru prima dată în C.C.E. — A înscris unul din cele mai frumoase goluri în finala Campionatului Europei. 5) Dar — Fostă campioană a Austriei. 6) Cite — A

polei cu aur. 7) Prezent la Rapid și în națională (2 cuv.) — În atac! — Inițialele clubului Milan. 8) La Vojvodina! — Înțelegîndre Agricola de Stat — A cucerit titlul, în campionatul nostru, de 4 ori consecutiv. 9) Atmosferă — A cîștigat una din seriile diviziei C — Nimic mai mult. 10) Fostă campioană a Angliei — 3/4 din meci! 11) Udă — Soi de peste. 12) Fluviu în patria lui Uwe — Finalistă a C.C.E. 13) Orașul Ripensiei — Ionică Bogdan. 14) Neînțîțat (reg) — Competiție din care au fost eliminate și Milan și Real Madrid — Echipă maghiară participantă în C.C.

VERTICAL 1) ...ETO, formație maghiară debutantă în C.E.T. — Adversară a echipei Levski Sofia în C.C. 2) Si (lr) — A făcut parte din echipa Braziliei împotriva campioanei mondiale (1959) —

A copia. 3) Participantă la Cupa Balcanică — Campioana Luxemburgului... 4) ...și a Angliei (2 cuv) — La Lokomotiv! 5) Tudor Niculescu — Corabie — Fostă campioană a țării noastre. 6) Înalt for fotbalistic — Nume iugoslav — Inițialele clubului lui H.H. 7) Moșie (inv) — Si-a serbat, în 1969, 10 ani de prezență la Rapid. 8) Mișcare schistă — Cuplu — Baston la biliard. 9) A îndemna — Fluviu în Franța. 10) Sec! — Rege din țara campioanei „17 Nandori” din Albania — Scriitor spaniol. 11) Epitetul celor de la Arsenal — Aici Dumitrache a marcat 2 goluri grecilor. 12) Stinsă (fig) — Prieten — Cui bont. 13) Portar internațional turc, prezent în preliminarii — Patria lui Denis Law — Echipă din Copenhaga.

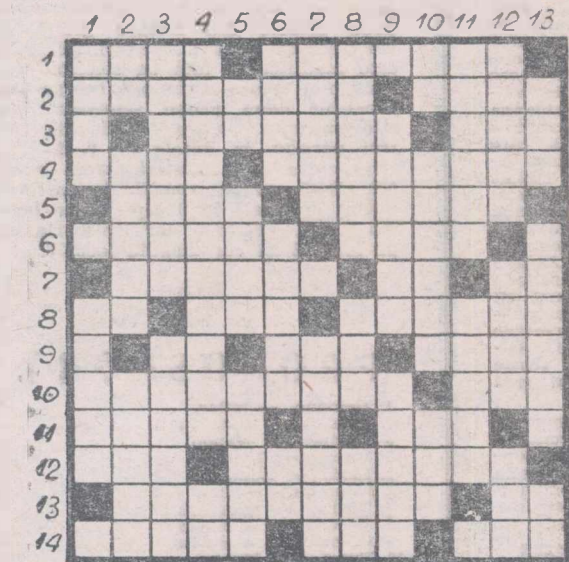
Dicționar: OAN, AZA

SERGHEI COLOȘENCO

DEZLEGAREA CAREULUI DIN NR. 195

Orizontal 1) Adamache — Ajax. 2) Domide — Milan. 3) Ene — Arsenal — N. 4) L — Ran — Tu — Riva. 5) Amicale — Fișic. 6) Iaci — Law — C.C.E. 7) Draci — U.M.B. — O.N.T. 8) Eo — Lima — Ea — El. 9) Chite — Lopez. 10) P — A. C. — Alegre — G. 11) Elias — Eire — Ar. 12) Rat — Tentativă. 13) Universidad — N.

PERFORMANȚE

FOTBAL

REVISTA SĂPTĂMINALĂ
Redacția și ad-tia: București, Bd. Mărăști 26,
sectorul I, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Dumitru Tomescu, Stelina, Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Boboceu

REPREZENTATIVA NAȚIONALĂ ȘI-A VERIFICAT „JUCĂTORII DE CURSĂ LUNGĂ” ȘI A CÎȘTIGAT DOI TITULARI NOI: DUMITRU ȘI NEAGU

— În ultimul meci la Rio 3-0 cu Independiente Buenos Aires și locul 2 în clasamentul turneului —

DE LA
TRIMISUL NOSTRU
SPECIAL
AUREL C. NEAGU

RIO DE JANEIRO, 24

Cu ultimul meci al turneului internațional de la Rio, selecționata României și-a încheiat turneul în America de Sud cu un bilanț general favorabil: în 8 jocuri a obținut 4 victorii, 2 rezultate de egalitate și a pierdut două, marcând 12 goluri (Neagu 5, Domide 3, Lucescu și Dumitrache câte 2) și primind 9.

Acest bilanț putea fi mai bun — și acest lucru l-au arătat partidele cu Vasco da Gama și Independiente, în care echipa a avut o comportare mai aproape de valoarea și posibilitățile sale. Unele scăderi și numeroase ratări însă, din meciul cu Flamengo, au împiedicat-o să realizeze, și în această întâlnire, un rezultat favorabil cu care, eventual, să cîștige turneul de aici. Așa, însă, victoria finală a revenit echipei Flamengo, care a realizat maximum de puncte (6) și un golaveraj de 12-2.

REVENIREA...

Penultimul meci al turneului, cel cu Vasco da Gama, a însemnat pentru formația noastră prilej de reabilitare după 1-4 cu Flamengo. De data aceasta ea a fur-

tru, unde apărarea românilor era forte. Primele 25 de minute au fost mai mult sau mai puțin echilibrate. Apoi, jocul a fost condus și controlat, în întregime, de români. Partida a fost foarte frumoasă după pauză, cînd românii au jucat dezlănțuit, în ciuda intervențiilor violente ale adversarilor, ceea ce a determinat intervenția antrenorului român pe lângă arbitru. În acest meci, românii au făcut ce-au vrut.

JOC LA DISPOZIȚIE

Într-adevăr, în această ultimă partidă, echipa noastră a avut ocazia să realizeze o victorie de proporții. Ansamblul a funcționat bine, iar atacul a creat faze și spectaculoase și eficiente. Păcat însă că a ratat foarte mult. Din acest motiv a și fost înlocuit Dumitrache, care a pierdut două ocazii, în min. 32 și 34. De asemenea, Domide (min. 62), Lucescu (min. 65), Neagu (min. 69), Lucescu (min. 75) și Dinu (min. 80) au ratat situații din careu, unele la 5-6 m de poartă! Fazele au fost aplaudate de public, asupra căruia echipa noastră a lăsat o frumoasă impresie.

sează, în adineime, lui NEAGU. Șut și gol: 1-0.

MIN. 61: Ghergheli îl deschide pe Lucescu pe dreapta, îl dribleză pe Pavoni și de la marginea careului centrează la DOMIDE: 2-0.

MIN. 89: combinație Nunweiler — Domide și apoi pasă lui LUCESCU, care șutează din unghi, de la marginea careului: 3-0.

SCURT BILANȚ ȘI CONCLUZII

La capătul acestui turneu s-a făcut un scurt bilanț.

Au participat la toate 8 jocuri: Dinu, Nunweiler VI și Lucescu. La 7 meciuri: Sătmăreanu, Dumitrache, Dobrin, Domide.

Minute jucate: Neagu 630, Sătmăreanu 621, Lucescu 612, Dinu 604, Nunweiler 554, Dumitrache 521,

Răducanu 495, Hălmăgeanu 495, Dobrin 494, Mocanu 450, Dumitrache 408, Lucescu 363, Deleanu 270, Dembrowschi 267, Domide 264, Ghergheli 262, Dan și Ghiță câte 225.

Primii 11 alcătuiesc exact echipa calitativă care rezultă din acest turneu: Răducanu — Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Dinu, Mocanu — Dumitrache, Nunweiler VI — Neagu, Dobrin, Dumitrache, Lucescu.

Ce a arătat acest turneu? Că echipa națională, care a obținut calificarea pentru Mexic, a cîștigat doi noi jucători: Dumitrache și Neagu, revelațiile acestui turneu. Apoi, Domide (3 goluri în 264 de minute) se află, și el, pe acest drum. Cu acești jucători s-a schimbat, în bine, structura echipei: Dinu stoper, și Dumitrache

mijlocas. Turneul a consacrat jucătorii de bază, cei „de cursă lungă”, care au confirmat valoarea și încrederea: Răducanu, Sătmăreanu, Dinu, Mocanu, Nunweiler VI, Lucescu și Hălmăgeanu, plus Dumitrache și Neagu. Domide se apropie de ei. În schimb Dan, Dobrin, Deleanu și Ghiță s-au arătat fără rezistența necesară unui turneu lung, sensibili la dificultăți, emotivi și capricioși. Dumitrache a fost inegal, Dembrowschi sub forma din toamnă, lipsit de încredere. Ghergheli și Lucescu muncitori, cu multă bunăvoință.

De remarcat, în final, că Sătmăreanu, Lucescu, Răducanu și Dumitrache au făcut impresie mare în Brazilia, fiind obiectul atenției presei.

IMPRESII DIN TABĂRA NOASTRĂ

La încheierea turneului sud-american am vrut să aflăm părțile celor care au făcut parte din caravana noastră.

Întrebat, primul căruia i-am cerut o declarație, a fost antrenorul ANGELO NICULESCU. Iată spusele sale: „Consider campania noastră sud-americană ca fiind deosebit de utilă pentru scopul nostru final — participarea la marea întrecere din Mexic. Am făcut o pregătire foarte bună cu acest prilej, partidele jucate constituind un schimb de experiență la un nivel superior. Ceea ce mă bucură, în special, a fost confirmarea calităților echipei noastre care joacă un fotbal de concepție modernă, tehnic și spectaculos chiar în companii foarte puternice. Totodată s-a verificat capacitatea globală a lotului reprezentativ. Printre deficiențe am notat pregătirea fizică încă nesatisfăcătoare, faptul că trebuie mărită viteza de joc, că nu utilizăm forța corespunzător prevederilor regulamentare, jucătorii noștri folosind încă împingerile, element sancționat de arbitru. Putem obține rezultate și mai bune dacă nu am fi făcut aceste verificări individuale, care ne-au clarificat și mai mult asupra potențialului jucătorilor. În vederea jocurilor din Mexic, vom întări echipa cu elementele care, cu prilejul turneului brazilian, și-au confirmat valoarea. Perspective de titularizare au în special Dumitrache și Neagu, dar vom încerca și elemente verificate cu prilejul turneului din Australia. M-a bucurat foarte mult faptul că lotul nostru s-a dovedit din nou un colectiv sudat.”

Iată părerea capitanului echipei, LUCESCU: „Turneul ne-a fost foarte util, oferindu-ne excelente condiții de pregătire. Consider că valoarea echipei noastre a crescut. De aceea, abordăm partidele cu echipele tari fără acel complex de inferioritate pe care le simțeam cu ani în urmă. Cît despre turneul în sine, pot spune că a fost incomparabil mai bun din punct de vedere valoric decît cel de acum doi ani. Mă bucură integrarea în jocul nostru a tinerilor Dumitrache și Neagu.”

SĂTMĂREANU: „Turneul ne-a dat o imagine mai exactă a fotbalului sud-american. Acum jucăm mai elastic, mai încrezători în forțele noastre. Turneul a fost excelent și pentru că a completat echipa cu Dumitrache și Neagu care altfel nu s-ar fi relevat. Personal sînt bucuros că m-am comportat bine.”

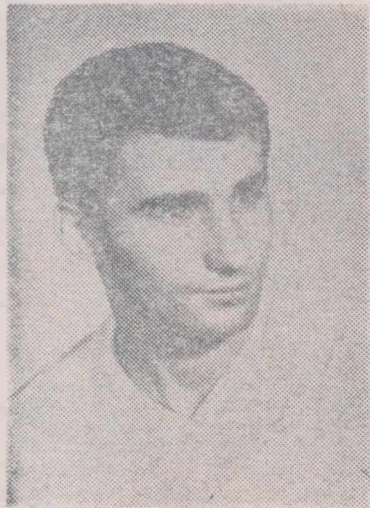
DUMITRACHE: „Sînt fericit că am corespuns în echipa națională. Am avut mult curaj și cred că pot face față în continuare jocurilor care ne așteaptă. Turneul mi-a oferit din toate punctele de vedere pentru cariera mea de fotbalist.”

HALMĂGEANU: „Turneul a fost fructuos. Cunoaștem acum fotbalul brazilian, care în această țară înseamnă mai mult decît un simplu joc sportiv. Jucătorii noștri se integrează bine în jocul de ansamblu al echipei. Cît despre mine, am început mai greu, dar pe urmă mi-am îndeplinit bine rolul de „cuvierat”. Accidentul pe care l-am suferit merge spre bine și voi putea juca în campionat.”

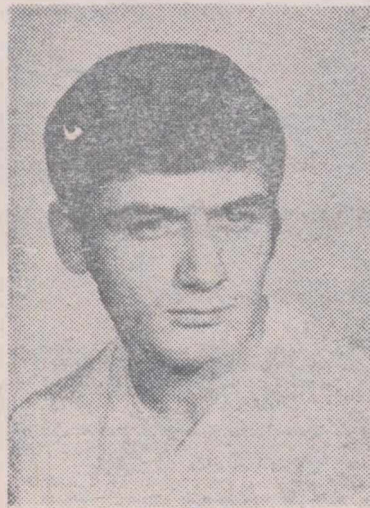
RĂDUCANU: „Ce să vreau mai mult? N-am primit gol pe Maracană. Dacă nu voi primi nici la Guadalajara...”

CLASAMENTUL TURNEULUI DE LA RIO

1. Flamengo	3	3	0	0	12	-	2	6
2. România	3	2	0	1	6	-	4	4
3. Vasco da Gama	3	0	1	2	1	-	5	1
4. Independiente	3	0	1	2	2	-	10	1

NEAGU

DUMITRACHE

nizat un joc superior, cu care și-a dominat adversarul, în special după pauză. După o repriză mai mult de studiu, în care am ratat prin Dumitrache o mare ocazie, în min. 10, dar și adversarii o situație și mai favorabilă (11 m tras de Tiao și apărut de Răducanu în min. 24), a urmat partea din joc în care ne-am concretizat superioritatea prin golurile marcate de Dumitrache și Neagu.

În felul acesta am obținut o victorie fără drept de apel, aplaudată de spectatori.

FINAL PE „MARACANĂ”

Încheierea turneului internațional a însemnat un mare succes de public (115.000 de spectatori) pentru organizatori, iar pentru Flamengo cucerirea „Cupei Oltavio Pinto Guimaraes”, președintele federației carioca (Guanabara-Rio). Aspectul tribunei mi-a prezentat scene care nu se uită ușor. Le-a creat marea rivalitate dintre cele două cluburi din Rio, Flamengo și Vasco da Gama, ai căror suporteri înfocați și-au ocupat locurile în tribuna încă de la primul meci, România — Independiente (a patra clasată în campionatul Argentinei), în ciuda timpului călduros (temperatura: +27°). Impresionantă galeria lui Flamengo: 70% din spectatori, toți fluturînd steaguri și stegulețe, aruncînd petarde sau artificii și intonînd imnul clubului.

În această atmosferă a început jocul nostru, la încheierea căruia am avut satisfacția unei victorii nete și a unor frumoase aprecieri.

„JORNAL DOS SPORTOS” APREȚIAZĂ

Înainte de a nota observațiile mele, găsesc interesant să reproduc un fragment din cronică inserată în „Jornal dos Sportos” din Rio, care scrie: „România a învins cu ușurință, după ce a dominat jocul. În final, argentinienii — iritați — au recurs la violență și lovitură. A fost un joc frumos datorită românilor, care au fost bine organizați tactic și au folosit extremele ca principale arme pentru a strînge apărarea adversă. Argentinienii, în schimb, au căutat să pătrundă prin cen-

O notă specială lui Lucescu care — în mare formă — a fost animatorul atacului și a contribuit direct la construirea fazelor din care s-a înscris, fiind chiar autorul unui gol. De altfel, Lucescu a fost premiat (cu un aparat de radio) de organizatori, ca fiind cel mai bun jucător din meciul cu Independiente.

CUM S-A MARCAT

Merită consemnat modul cum au fost înscrise golurile, pentru că au constituit rodul unor faze bine construite:

MIN. 9: acțiune pe stînga, Dumitrache îl lansează pe Lucescu, care-l dribleză pe Mircoli și pa-

18 Februarie, la Rio de Janeiro

ROMANIA — VASCO DA GAMA 2-0 (0-0)

Stadionul Maracana, 70.000 spectatori, arbitru Fose Mario Vinha.

Au marcat: DUMITRACHE (min. 50) și NEAGU (min. 82).

În min. 24 Răducanu a apărut un 11 m executat de Tiao.

ROMANIA: Răducanu 3 — Sătmăreanu 7, Hălmăgeanu 7 (min. 46), Lucescu 7, Dinu 8, Mocanu 5 — Dumitrache 8, Nunweiler VI 1 — Neagu 7, Dobrin 6 (min. 76), Ghergheli 7, Dumitrache 7 (min. 78), Domide 7, Lucescu 8.

VASCO DA GAMA: Andrade — Fideles, Rossi, Orlando, Eberval — Alcir, Villi — Benetti, Luis Carlos, Kosilek, Tiao.

În deschidere: Flamengo — Independiente 6-1.

22 Februarie, la Rio de Janeiro

ROMANIA — INDEPENDIENTE 3-0 (1-0)

Stadionul Maracana, 115.000 spectatori, arbitru Carlos Costa.

Au marcat: NEAGU (min. 12), DOMIDE (min. 61) și LUCESCU (min. 83).

ROMANIA: Răducanu 8 — Sătmăreanu 8, Lucescu 7, Dinu 5, Mocanu 7 — Dumitrache 8, Nunweiler VI 8 — Neagu 8, Dobrin 6 (min. 58), Ghergheli 7, Dumitrache 7 (min. 42), Domide 3, Lucescu 10.

INDEPENDIENTE: Truccchia — Mircoli, Monjes, Figueiroa, Pavoni — Raimondo, Tardivo (min. 54: De la Mata) — Bernao, Yazalde (min. 67: Maglioli), Tarabini, Adorno.

În min. 85 Mircoli și Dumitrache au fost eliminați pentru lovire reciprocă, iar în min. 86 a fost eliminat Maglioli care l-a lovit pe Lucescu.

În meci vedetă: Flamengo — Vasco da Gama 2-0 (0-0). Au marcat: Lima (min. 31) și Ailson (min. 63).

CORESPONDENȚII NOȘTRI TRANSMIT:

SPIONAJ... RECIPROC. Apropiații meciuri Celtic Glasgow — Fiorentina din C.C.E. sînt prilejuri cu mare atenție în ambele tabere. Spre a cunoaște cît mai mult din jocul viitorilor adversari, antrenorii celor două formații au decis să urmărească, la fața locului, situația. Astfel, săptămîna trecută, Pesaola — antrenorul Fiorentina — a urmărit la Glasgow partida dintre marile rivale scoțiene, Celtic — Rangers. Pesaola a declarat la întoarcere că, din păcate, n-a putut să vadă prea mult. Partida a fost foarte nervoasă, cu excesive durități, cu invadări ale terenului de către suporteri ambelor echipe. Pesaola consideră că cei mai valoroși oameni ai lui Celtic, în acest moment, sînt Gemmel, Murdoch, Lennox și Johnstone. La rîndul său, antrenorul campioanei Scoției, Jock Stein, va fi prezent la întîlnirea Fiorentina — Torino de duminică.

ECHIPA PERULUI VINE TOTUȘI ÎN EUROPA. Deși se anunțase, la un moment dat, că reprezentativa Perului a renunțat la turneul său european, totuși, la insistențele selecționerului Didi, ea va efectua proiectata serie de meciuri. Primele trei jocuri, de acum perfectate, se vor disputa în Italia, începînd de la 14 aprilie, cu echipele Lanerossi, Vicenza, Milan și Lecce (aceasta din urmă din Divizia C). De notat că în a doua partidă cu echipa Bulgariel, în care a pierdut cu 0-2, reprezentativa Perului a prezentat 8 jucători din lotul de rezervă.

VOIAJORUL VALCAREGGI. Selecționerul echipei Italiei, Giuseppe Valcareggi, desfășoară o intensă activitate de informare directă asupra echipelor participante la turneul final al C. M. Astfel, el va fi prezent la meciul de astăzi, de la Bruxelles (Belgia—Anglia) iar la 15 martie va fi la Montevideo pentru jocul Uruguay—Brazilia.

Bologna, 24 februarie CESARE TRENTINI

VIOLENT ATAC AL LUI ZAGALLO CONTRA LUI SALDANHA. După puternicile critici ale antrenorului Zeze Moreira la adresa selecționerului Saldanha, o altă celebră figură a fotbalului brazilian, fostul internațional Zagallo — titular al formațiilor campioane mondiale în 1959 și 1962 — îl atacă vehement pe directorul tehnic al reprezentativelor. Zagallo, în prezent antrenor al echipei Botafogo, începe prin a prezice că „echipa Braziliei nu va trece în nici un caz de sferturile de finală. Echipele Angliei și Cehoslovaciei sînt prea puternice pentru ea și cred că și echipa României va reuși s-o învingă dacă va prinde o zi ca aceea din partida cu Vasco”. Mai departe Zagallo consideră total nepotrivită alegerea lui Saldanha pentru postul de selecționar. El a împrăștiat o mare de optimism asupra întregii Brazilii care crede că drumul în Mexic și cucerirea celei de a treia „Cupe Jules Rimet” reprezintă o simplă formalitate. „Dar, scrie Zagallo în articolul apărut în „Globo” duminică, peste patru luni, Saldanha va căuta un post într-o redacție și nu știu dacă îl va găsi”. Selecționerul a răspuns a doua zi, într-un interviu la radio, criticilor lui Zagallo arătînd că își menține încrederea în șansele echipei sale, cu toate că — dacă ar munci cît muncesc jucătorii europeni la antrenamente — pentru fotbalistii brazilieni chiar că întrecerile mondiale ar reprezenta o simplă formalitate. Saldanha a încheiat spunînd că „lupta din aceste zile, cu criticele și observațiile e mult mai grea decît aceea care ne așteaptă în Mexic”.

LO BELLO SE RETRAGE. Puternic decepționat de nealergarea sa printre arbitrii care vor conduce partide în Mexic, cunoscutul arbitru italian Concetto Lo Bello, care ceruse timp de gîndire, spre a nu lua hotărîri pripite — în momentul cînd a aflat rezultatul reuniunii de la Paris s-a decis: va abandona activitatea de arbitru!

Zürich, 24 februarie MARIO WIDMER

TURNUL OLIMPIC 1972

Turneul olimpic din 1972, în R.F.G. a Germaniei, se va desfășura după o formulă modificată. Cele 16 echipe calificate vor fi repartizate în patru grupe de câte patru, urmînd să joace, în cadrul grupelor, fiecare cu fiecare: la 27, 29 și 31 august 1972 cele din grupela I și a III-a, la 28 și 30 august, și 1 septembrie, cele din grupele a II-a și a IV-a. Primele două clasate din fiecare grupă se vor califica pentru... semifinale. Aici este modificarea față de sistemul folosit pînă acum. Cele opt echipe vor constitui două grupe semifinale de câte patru și fiecare va disputa cîte trei partide, la datele de 3, 5 și 7 septembrie 1972. Cîștigătoarele acestor două grupe semifinale se vor întîlni în finală la 9 septembrie pentru titlul olimpic, iar cele clasate pe locul 2 își vor disputa locul 3.

PRONOSPORT

1. Bologna — Milan	X
2. Brescia — Palermo	1
3. Cagliari — Napoli	1
4. Inter — Juventus	1
5. Lazio — Roma	X
6. Sampdoria — Bari	1
7. Torino — Fiorentina	X
8. Verona — Lanerossi	1
9. Catania — Ternana	X
10. Foggia — Monza	1
11. Livorno — Atalanta	X
12. Mantova — Reggina	X
13. Varese — Modena	1